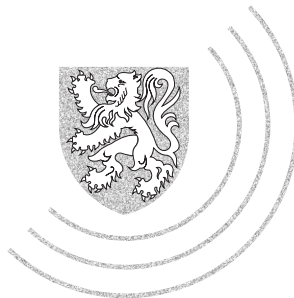

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2003-2004

8 oktober 2003

ONTWERP VAN DECREET

tot wijziging van het decreet van 27 maart 1991 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening

INHOUD

	Blz.
Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet	25
Kindeffectrapport	43
Advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer	55
Advies van de Raad van State	61
Ontwerp van decreet	69

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Sportbeoefenaars hebben, of zij nu recreatiesporter of topsporter zijn, het recht en ook de plicht om hun sportieve activiteiten te beoefenen in medisch verantwoorde omstandigheden.

Die omstandigheden moeten enerzijds het fysieke en psychische welzijn van de sportbeoefenaars bevorderen, en anderzijds toestanden en situaties voorkomen die hun gezondheid kunnen schaden.

De beleidsverantwoordelijkheid voor het bepalen en tot stand brengen van een medisch verantwoorde sportbeoefening is sedert de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen volledig toevertrouwd aan de gemeenschappen.

De Vlaamse Gemeenschap is in 1991 die uitdaging aangegaan en heeft met het decreet van 27 maart van datzelfde jaar inzake medisch verantwoorde sportbeoefening haar verantwoordelijkheid opgenomen door het tot stand brengen van een regelgeving die er toe moest leiden dat sportbeoefening – in een zeer ruime betekenis – in medisch verantwoorde omstandigheden kan plaatsvinden.

Vlaanderen beschikt sedertdien over een coherente en transparante regelgeving, waarin vrijwel alle facetten van het medisch verantwoord sporten aan bod komen. De belangrijkste drijfveer op dat ogenblik was het voorkomen en bestrijden van sportletfels, van fysieke en psychische overbelasting en het tegengaan van dopingpraktijken. Het decreet wilde hierbij vooral de sportverenigingen responsabiliseren om over de medisch verantwoorde sportbeoefening te waken.

Als gevolg van een evaluatie, van de maatschappelijke ontwikkelingen in het laatste decennium, en van nieuwe inzichten inzake medisch verantwoorde sportbeoefening, onder meer inzake dopingbestrijding, is het wenselijk het decreet van 27 maart 1991 op een aantal punten te wijzigen.

De drijfveer die de wetgever in 1991 leidde, blijft evenwel ook vandaag centraal staan. De gezondheid van de sporter moet beschermd worden, en elke sporter moet met gelijke wapens kunnen strijden. Het moet benadrukt worden dat het ook nu niet de bedoeling is de decreetgever in al de domeinen van het medisch verantwoord sporten regelgevend te laten optreden. In eerste instantie moeten de sportverenigingen hierin hun verant-

woordelijkheid opnemen. Het is pas wanneer de sportverenigingen die taak om een of andere reden, bijvoorbeeld wegens de specificiteit van de betreffende sport, niet naar behoren vervullen of kunnen vervullen, dat de overheid over de mogelijkheid moet beschikken om in te grijpen.

Om de draagwijdte van dit ontwerp ten volle te kunnen evalueren, is het raadzaam het te situeren tegen de achtergrond van de bevoegdheden van de gemeenschappen, en een beeld te schetsen van de ontwikkelingen op het gebied van de medisch verantwoorde sportbeoefening op federaal en internationaal niveau, en op wetenschappelijk vlak.

1. Bevoegdheid van de gemeenschappen

Over de bevoegdheid van de gemeenschappen inzake de medisch verantwoorde sportbeoefening kan geen enkel misverstand bestaan.

De bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen bevat met artikel 5, § 1, I, 2°, een kernbepaling om uit te maken wie bevoegd is voor de medisch verantwoorde sportbeoefening in het algemeen en de dopingbestrijding in het bijzonder.

Zowel de wettekst als de parlementaire voorbereiding (zie onder meer *Parl. St.*, Kamer 1979-80, nr. 627/10, 53) van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen laten er geen twijfel over bestaan dat in beginsel het hele intra- en extramurale gezondheidsbeleid toegewezen werd aan de gemeenschappen, behoudens de bij de wet expliciet bepaalde uitzonderingen.

Artikel 5, § 1, I, 2°, van de bijzondere wet bepaalt dat de gemeenschappen bevoegd zijn voor de gezondheidsopvoeding alsmede voor de activiteiten en diensten op het vlak van de preventieve gezondheidszorg, met uitzondering van de maatregelen inzake profylaxis. Blijkens de parlementaire voorbereiding van de bijzondere wet zit hierin de medische sportcontrole in het algemeen – en dus ook inzake dopingpraktijken in het bijzonder – vervat. De medische sportcontrole werd door de bijzondere wetgever in 1980 uitdrukkelijk als een persoonsgebonden materie gekwalificeerd.

Het Arbitragehof bevestigde in zijn arrest van 12 november 1992 het bovengenoemde. Het oordeelde met name dat wanneer men artikel 59bis, § 2bis, van de Grondwet (huidig artikel 128) leest in samenhang met artikel 5, § 1, I, 2°, van de bijzondere wet onder voorbehoud van de hierna vermelde uit-

zondering (het regelen van het beoefenen van de geneeskunde), het vaststaat dat het geheel van de gezondheidsopvoeding alsook van de activiteiten en diensten op het vlak van de preventieve gezondheidszorg aan de gemeenschappen werd overgedragen (Arbitragehof nr. 69/92, 12 november 1992, *BS* 9 december 1992). Voorzover de bepalingen van het decreet van 27 maart 1991 betrekking hebben op de machtiging die door de decreetgever aan de regering wordt verleend om voorwaarden op te leggen voor de erkenning van keuringsarts, toezichthoudend arts en controlearts, oordeelde het Arbitragehof dat ook die bepalingen beschouwd moeten worden als regels betreffende de medisch verantwoorde sportbeoefening, die tot de preventieve gezondheidszorg behoren. De decreetgever heeft door die bepalingen aan te nemen aldus een aspect van de preventieve gezondheidszorg geregeld dat specifiek is voor de medische bescherming van sportbeoefenaars. Het decreet kan niet worden uitgelegd als zou het de uitoefening van de geneeskunde in de zin van het koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967 betreffende de uitoefening van de geneeskunde regelen. Uit het decreet volgt enkel dat niet-erkende artsen de door het decreet opgelegde attesten niet kunnen afleveren en dat zij hun bevindingen niet in een proces-verbaal kunnen vastleggen. Meer algemeen verhindert het decreet de niet-erkende artsen evenwel niet dezelfde medische handelingen te stellen, maar belet het wel dat die handelingen de juridische of administratieve gevolgen hebben die door het decreet worden beoogd.

2. Ontwikkelingen in België en Vlaanderen

** Samenwerking tussen de gemeenschappen*

Sportbeoefenaars zouden in een klein land als België gemakkelijk de sancties, opgelegd door de disciplinaire organen, kunnen ontwijken door hun activiteiten naar het grondgebied van een andere gemeenschap of naar Brussel te verleggen.

Onder meer om dat te voorkomen hebben de drie gemeenschappen op 11 december 1991 een samenwerkingsakkoord gesloten (*BS* 31 maart 1992).

Ten behoeve van de medisch verantwoorde sportbeoefening werd in het kader van dat samenwerkingsakkoord een coördinatieraad voor de drie gemeenschappen opgericht.

Kernpunten van het samenwerkingsakkoord zijn dat de getuigschriften en de onderzoeken van de erkende keuringsartsen en centra rechtskracht

hebben in de drie gemeenschappen, net zoals de vaststellingen en de beslissingen van de erkende geneesheren voor het medisch toezicht op de sportmanifestaties.

De akkoordsluitende partijen erkennen wederzijds hun controlelaboratoria, evenals de tuchtmaatregelen, opgelegd door hun respectieve disciplinaire organen.

In de loop van 2000 werd de efficiëntie van het samenwerkingsakkoord van 1991 grondig geëvalueerd en werd een aanpassing van het akkoord in het vooruitzicht gesteld.

Op 19 juni 2001 werd dan door de bevoegde ministers van de drie gemeenschappen en eveneens door, de bevoegde minister binnen de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie een nieuwe versie van het samenwerkingsakkoord ondertekend.

Een aantal verfijningen werden aangebracht. De samenwerking heeft tot doel :

- 1° te zorgen voor een regelmatige uitwisseling van informatie, documentatie, deskundigen en diensten ;
- 2° een identieke procedure te bepalen betreffende de monsterneming voor de controle op het gebruik, door de sportbeoefenaars, van de producten, substanties en middelen bedoeld onder 5° ;
- 3° voor de sportbeoefenaars die op doping worden betrapt, de strafsancities te vervangen door tuchtsancities ;
- 4° voor bepaalde sporttakken, betreffende de minimumleeftijden voor deelneming, een overleg vast te leggen over de medische criteria voor toelating tot de sportmanifestaties ;
- 5° een identieke lijst vast te stellen van de verboden producten alsook van de substanties en middelen die als dopingpraktijk worden beschouwd, op grond van de internationaal erkende lijst ;
- 6° gemeenschappelijke acties te voeren inzake gezondheidspromotie op sportgebied en preventie inzake dopingpraktijk ;
- 7° bilaterale protocolakkoorden te kunnen sluiten, met het oog op het laten verrichten van dopingcontroles door de erkende artsen van een akkoordsluitende partij.

Het is de bedoeling het nieuwe akkoord in tegenstelling tot het vorige akkoord bij decreet goed te keuren zodat het een bindende waarde krijgt binnen de verschillende gemeenschappen.

Het decreet tot goedkeuring van het samenwerkingsakkoord van 19 juni 2001 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening, gesloten tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, werd door het Vlaams Parlement aangenomen op 2 april 2003, door de Vlaamse regering op 4 april 2003 bekrachtigd en gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 juni 2003.

** Samenwerking tussen Justitie en de Vlaamse Gemeenschap in de strijd tegen doping*

Tot dusver was het in de praktijk zo dat als een sportbeoefenaar in Vlaanderen op dopinggebruik werd betrapt, hij een sportieve schorsing opgelegd kreeg. Degenen die hem hadden geholpen gingen meestal vrijuit. Dat gebeurde ondanks het feit dat in het decreet op de medisch verantwoorde sportbeoefening van 1991 voorzien is in de mogelijkheid tot strafrechtelijke vervolging van begeleiders, organisatoren, verantwoordelijken e.a. die helpen bij dopingpraktijken. In de praktijk werd tot op heden slechts zelden een proces-verbaal opgemaakt en als er al een werd opgemaakt, kreeg dat maar zeer uitzonderlijk een gerechtelijk staartje.

Dankzij een in november 2000 gesloten protocol-akkoord tussen de procureurs-generaal bij de hoven van beroep in Antwerpen, Gent en Brussel, en de administratie Gezondheidszorg van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, krijgt Justitie een actievere en efficiëntere rol toebedeeld in de dopingstrijd. Met het protocol verbinden de vertegenwoordigers van deze parketten-generaal en de Vlaamse administratie zich ertoe samen te werken door hun beleid inzake preventie van dopingpraktijken enerzijds, en de bestrijding ervan anderzijds, op elkaar af te stemmen en te coördineren op basis van de hierna vermelde doelstellingen :

1. het streven naar een werkelijk medisch verantwoorde sportbeoefening ;
2. het verkrijgen van een volledig inzicht in de mechanismen die leiden tot de totstandkoming, de organisatie en de verspreiding van dopingpraktijken ;
3. de preventie van dopingpraktijken ;

4. de handhaving van de toepasselijke decretale normen en de bestraffing van overtredingen ;

5. een resultaatsgerichte informatieverwerving, -verwerking, -uitwisseling en -beheer inzake dopingdelicten.

Door een betere coördinatie tussen de controleartsen van de Vlaamse Gemeenschap en Justitie wil men tot een meer gerichte aanpak van dopingcontroles komen.

Ter uitvoering, ondersteuning en coördinatie van bovengenoemde doelstellingen wordt een werkgroep dopingbestrijding Vlaanderen opgericht.

Bij het sluiten van het protocol ten slotte werden de volgende concrete afspraken gemaakt :

- Er komt een betere uitwisseling van informatie tussen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de diverse parketten, die afschriften van elk proces-verbaal en elke disciplinaire uitspraak in verband met een dopingdelict zullen ontvangen. De Vlaamse Gemeenschap zal op haar beurt geïnformeerd worden over elke overtreding van de dopingwetgeving.
- Met het oog op extra sensibilisatie wordt binnen Justitie een omzendbrief over het vervolgingsbeleid verspreid.
- Garantie van maximale en tijdige bijstand van de controleartsen in het kader van hun wettelijke opdracht, door tijdige en strikt confidentiële mededeling door het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap van de datum en de plaats van de geplande dopingcontroles aan een centraal politieel aanspreekpunt, dat tevens fungeert als doorgeefluik van deze informatie naar het lokale politieniveau ; in voorkomend geval (bijvoorbeeld fysieke bescherming, verzet of onwil bij controles) kan de controlearts om bijstand vragen aan de lokale politiedienst.
- Er zullen bij bepaalde dopingcontroles gezamenlijke acties worden gepland.
- Er zal regelmatig een evaluatie worden gemaakt van al de initiatieven om tot een permanente verbetering van de operationele samenwerking en de gecoördineerde aanpak van het Vlaamse dopingbeleid te komen.

3. Ontwikkelingen op internationaal vlak

* *World Anti-Doping Agency*

Naar aanleiding van het Tourschandaal in 1998 verhoogde het Internationaal Olympisch Comité (IOC) zijn activiteiten op het vlak van de dopingbestrijding in de sport. Een internationale wereldconferentie over doping in februari 1999 leidde tot een nieuwe aanpak.

Het IOC besloot, na overleg met alle partners van de sportbeweging (internationale federaties, nationale olympische comités, atleten) en met de regeringen over te gaan tot het oprichten van een internationaal antidoping agentschap. Op 10 november 1999 werd in Lausanne het World Anti-Doping Agency (WADA) opgericht. Dit agentschap moet de samenwerking tussen de sportbeweging en de overheid coördineren en trachten meer financiële middelen te verzamelen. De strategie van de dopingbestrijding behelst een aantal krachtlijnen: opvoeren van controles, zowel binnen als buiten de competitie; betere nadruk op opvoeding en preventie naast de repressieve aanpak; toegenomen wetenschappelijk onderzoek voor het opsporen van nieuwe producten; harmonisatie van de verschillende nationale wetgevingen en samenwerking met de overheid – private sector; opleggen van een ISO-standaard en harmonisatie van de verschillende laboratoria, onderzoeksmethodes en procedures.

Het is de bedoeling dat vanaf 2002 het budget deels door de Olympische beweging en deels door de overheden – wereldwijd – wordt gedragen. Europa, en dan vooral de Europese Unie, zou een belangrijk aandeel van die publieke financiering op zich nemen.

De permanente zetel van dit agentschap is vanaf 2002 in Montréal, Canada gevestigd.

De antidopingcode van het WADA werd door de vertegenwoordigers van 35 aanwezige internationale sportfederaties en 80 vertegenwoordigers van regeringen op de wereldconferentie over doping in de sport in Kopenhagen in Denemarken op 5 maart 2003 ondersteund en vormt samen met de door Vlaanderen geratificeerde conventie tegen doping van de Raad van Europa een extra instrument met het oog op een verdere harmonisatie van de diverse reglementeringen.

Vlaanderen wil deze internationale strijd tegen doping verder ondersteunen en ondertekende daarom het memorandum van Moskou begin januari

2003, waarbij het de werkzaamheden van het WADA en de strijd tegen doping politiek steunt. Dit memorandum ging uit van het IICGADS of International Consultative Group on Anti-Doping in Sport, een intergouvernementele samenwerking tegen doping in de sport.

De verklaring van Kopenhagen tegen het gebruik van doping in de sport gaat nog een stap verder. Door de ondertekening van deze verklaring engageren de overheden zich om de tekst van de uniforme WADA-dopingcode zoals voorgesteld in Kopenhagen te aanvaarden en te implementeren in hun regelgeving.

De verklaring van Kopenhagen heeft verder tot doel:

- de rol van het WADA te erkennen en te steunen;
- de WADA-code te ondersteunen;
- de verdere intergouvernementele samenwerking te ondersteunen;
- een proces te ondersteunen dat kan leiden tot een internationale allesomvattende antidopingconventie, gedragen door UNESCO. Deze toekomstige internationale antidopingconventie op het gebied van sport is een gezamenlijk initiatief van de UNESCO en de Raad van Europa.

De Vlaamse regering besliste op 23 mei 2003 haar goedkeuring te hechten aan de verklaring van Kopenhagen tegen het gebruik van doping in de sport.

* *Decreet van 17 juli 2000 houdende instemming met de Overeenkomst ter bestrijding van doping, ondertekend te Straatsburg op 16 november 1989*

De lidstaten van de Raad van Europa ondertekenden in 1989 een verdrag met het oog op de bestrijding van het gebruik van doping in de sport.

Het doel van de overeenkomst is maatregelen te treffen die leiden tot het terugdringen en op termijn het volledig bannen van doping. De bedoelde maatregelen zijn gesitueerd op het vlak van de coördinatie, het terugdringen van de beschikbaarheid van bepaalde producten, het oprichten van controlelaboratoria en het organiseren van voorlichting en opvoeding van de bevolking. Daarbij wordt een cruciale rol toegekend aan de sportfederaties zelf.

Een andere belangrijke krachtlijn in de overeenkomst, waaraan de huidige praktijk in Vlaanderen reeds beantwoordt, is de depenalisering van dopinggebruik.

Deze internationale overeenkomst is een multilateraal verdrag dat tot de exclusieve bevoegdheid van de gemeenschappen behoort.

Op 4 en 5 juli 2000 vond in de zitting van het Vlaams Parlement de bespreking en aanneming plaats van een ontwerp van decreet hieromtrent. Het decreet van 17 juli 2000 houdende instemming met de Overeenkomst ter bestrijding van doping verscheen in het Belgisch Staatsblad op 11 augustus 2000.

De Duitstalige Gemeenschap keurde de overeenkomst goed bij decreet van 15 december 1997 (BS 20 juni 1998).

Het decreet van de Franse Gemeenschap van 12 december 2000 werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 16 januari 2001.

De ratificatie-instrumenten van de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap werden door de Permanente Vertegenwoordiger van het Koninkrijk België bij de Raad van Europa neergelegd op 30 november 2001 te Straatsburg, waardoor de overeenkomst krachtens haar artikel 16 in werking trad voor België op 1 januari 2002.

Het Vlaams decreet inzake medisch verantwoorde sportbeoefening van 27 maart 1991 komt ruimschoots tegemoet aan de aanbevelingen die worden geformuleerd in de Europese overeenkomst.

4. Recente wetenschappelijke ontwikkelingen en hun weerslag

** Out-of-competition-controles*

Het IOC voerde in het verleden bij de deelnemers aan de Olympische Spelen alleen dopingcontroles uit bij wedstrijden. In Sydney 2000 kwamen daar de zogenaamde out-of-competition-controles bij. De atleten werden in het olympisch dorp voor het eerst onderworpen aan verrassingscontroles. Dat hield in dat de deelnemers aan de spelen op elk moment van de dag gecontroleerd konden worden.

De reden waarom op internationaal niveau steeds meer een beroep gedaan wordt op die verrassingscontroles ligt in het algemeen bekend gegeven dat

meer en meer gebruikgemaakt wordt van stoffen die zeer snel worden afgebroken in het lichaam, terwijl het effect pas na verloop van tijd zichtbaar is. Dit betekent dat men zich niet kan beperken tot het controleren vlak voor of na een sportmanifestatie. Meer en meer moet worden gemikt op de controles buiten de periode van competitie. Controles moeten gebeuren op het ogenblik dat bepaalde stoffen nog opspoorbaar zijn in het lichaam.

Vlaanderen kan op dit vlak niet achterblijven en moet de internationale tendens van het uitvoeren van out-of-competition-controles volgen.

** Genetische doping*

Een ander probleem dat rijst is dat heel wat producten levensgevaarlijk en zeer moeilijk, in sommige gevallen zelfs niet, opspoorbaar zijn, ook niet als men controles uitvoert geruime tijd vóór de deelname aan de sportmanifestaties.

De producten waar thans mee geëxperimenteerd wordt doen het ergste vrezen.

De vrees bestaat dat straks prestatiestimulerende middelen niet meer ingespoten of ingenomen zullen worden, maar dat er een manipulatie zal gebeuren ter hoogte van het erfelijk materiaal. Genetische doping is in de huidige stand van de wetenschap nog niet op te sporen. Dat betekent evenwel niet dat de overheid werkloos moet blijven toezien op die ontwikkelingen.

5. Recente ontwikkelingen in de sport – risicovechtsporten

Sportbeoefening is altijd al een merkwaardig maatschappelijk fenomeen geweest. Het wijkt op een aantal punten af van het normaal voorzichtig gedrag. Risico's nemen is inherent aan sportbeoefening. In tegenstelling tot normaal maatschappelijk gedrag worden er in de sport meer risico's genomen. Niettemin werd sportbeoefening steeds algemeen aanvaard als een uitzonderingssituatie, en zelfs positief gewaardeerd en gesteund. Dit betekent evenwel niet dat iedere vorm van sportbeoefening zonder beperking uitgeoefend kan worden. Het principe dat er juridisch slechts sprake kan zijn van toegelaten sportbeoefening als ze maatschappelijk verzoenbaar is met de openbare orde en goede zeden is niet zonder belang. Voor de meeste sporten zonder lichamelijk contact is er nagenoeg geen discussie. Het doel dat erin bestaat de lichamelijke vermogens te ontwikkelen en de gezondheid te bevorderen, is uiteraard volledig in over-

eenstemming te brengen met het maatschappelijk belang in het algemeen en de openbare orde en de goede zeden in het bijzonder. Bij sommige andere sporten zou men zich evenwel de vraag kunnen stellen of ze verzoenbaar zijn met de huidige opvattingen inzake menswaardigheid.

De hier geschetste problematiek is nauw verwant met de beoefening van de vechtsporten.

In het algemeen kan men een fundamenteel onderscheid maken. Er mag aangenomen worden dat vechtsporten waarin het verminken van het lichaam van de tegenstrever primeert, strijdig zijn met onze huidige opvattingen inzake goede zeden.

Maar ook voor het overige laveert de beoefening van vechtsporten aan de rand van het toelaatbare. Catch en bokssport bijvoorbeeld bestaan precies in het uitdelen van klappen die in normale situaties slagen en verwondingen uitmaken. Het onderscheid tussen strafbare slagen en verwondingen en de bokssport ligt niet in de toestemming van het slachtoffer, maar in de maatschappelijke erkenning van de sport.

In de laatste decennia zijn een groot aantal alternatieve vechtsporten en varianten op het klassieke Engelse boksen tot ontwikkeling gekomen die maatschappelijk erkend worden, maar die toch niet zonder enige beperking of reglementering uitgeoefend kunnen worden. Voorbeelden zijn : het thai-boksen, het kickboksen, het kooivechten, enzovoort.

Lichamelijke schade is inherent aan het beoefenen van deze vechtsporten. Ter preventie van lichamelijke schade werden in het verleden door internationale en nationale boksfederaties en door de nationale overheden tal van maatregelen genomen om de bokssport in veiliger omstandigheden te laten evolueren.

Tot op heden is er op wetgevend vlak evenwel enkel een reglementering voor het klassieke Engelse boksen.

Het medisch toezicht op de bokssport wordt geregeld door de wet van 31 mei 1958 tot reglementering van bokswedstrijden en -exhibities, en het koninklijk besluit van 5 juli 1962 tot reglementering van bokswedstrijden en -exhibities en van de beoefening van de bokssport.

Hoewel voornoemde wet werd opgeheven door artikel 45 van het decreet van 27 maart 1991 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening, blijft de

wet van 31 mei 1958 tot op vandaag de wettelijke basis van het medisch toezicht op de bokssport, aangezien de inwerkingtreding van artikel 45 voor onbepaalde tijd werd uitgesteld door het besluit van de Vlaamse regering van 23 oktober 1991 houdende uitvoering van het decreet.

De invoering van een hoofdstuk omtrent risico-vechtsporten in het huidige decreet heeft dan ook een tweevoudig doel.

Enerzijds strekt het ertoe te voorzien in een nieuwe geactualiseerde wettelijke basis voor de reglementering inzake de bokssportbeoefening.

Anderzijds is het nieuwe hoofdstuk bedoeld om de regelgeving inzake het boksen toepasbaar te maken op alle gelijksoortige vechtsporten, waarbij dezelfde risico's of grotere risico's gelden als bij de klassieke "Engelse" bokssport.

6. Commentaar bij de artikelen

Artikel 1

Ingevolge artikel 19, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, vermeldt dit artikel dat het decreet een gemeenschapsaangelegenheid regelt.

Artikel 128 van de Grondwet regelt de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap inzake de persoonsgebonden aangelegenheden. De gezondheidsopvoeding alsook de activiteiten en diensten op het vlak van de preventieve gezondheidszorg, met uitzondering evenwel van de maatregelen inzake profylaxis, worden ingevolge artikel 5, § 1, I, 2°, van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen beschouwd als deel van de persoonsgebonden aangelegenheden.

Artikel 2

Dit artikel behoeft geen verdere commentaar.

Artikel 3

In artikel 2, 4°, wordt de definitie van het begrip "sportvereniging" aangepast.

Door weglating van het woord "hoofdzakelijk" in de definitie wordt men voortaan ook als sportvereniging beschouwd indien men niet op regelmatige basis sportmanifestaties organiseert. Het éénmalig organiseren van bijvoorbeeld een trainingswedstrijd is voldoende om als sportvereniging beschouwd te worden. Van belang is dat een sportvereniging sportbeoefenaars de gelegenheid geeft hun sport te beoefenen.

In dit artikel worden vervolgens eveneens een aantal in het decreet gebruikte begrippen nader omschreven. Enerzijds wordt het begrip dopingpraktijk, omschreven in artikel 2, 6°, van het decreet van 27 maart 1991, uitgebreid. Anderzijds worden vijf extra termen nader omschreven.

6° De bepaling van het begrip dopingpraktijk valt uiteen in vier delen. Het eerste, tweede en derde deel betreffen de actieve dopingpraktijk, terwijl het vierde deel het verdoezelen van de in het eerste, tweede en derde deel als dopingpraktijk gedefinieerde praktijken eveneens onder de dopingpraktijk brengt.

Het derde deel wordt nieuw ingevoegd met het oog op de recente wetenschappelijke evoluties op het vlak van genetische manipulatie. Het is niet onwaarschijnlijk dat men in de nabije toekomst zal trachten in te grijpen in het erfelijk materiaal van de sportbeoefenaar om zijn sportprestaties op te drijven. Die ingrepen kunnen zowel vóór als na de geboorte plaatsvinden.

Het derde deel van 6° wordt ingevoegd om praktijken van genetische doping te kunnen bestraffen.

Deze praktijken worden als dopingpraktijk bestempeld als een kunstmatig opvoeren van het rendement wordt beoogd. Het verbod van artikel 2, 6°, b) en c), geldt bovenop de lijst van producten die door de regering is vastgesteld ter uitvoering van artikel 2, 6°, a).

7° Het begrip dopingcontrole wordt uitgebreid naar 'de door de regering erkende internationale organisatie ter bestrijding van doping' en dit in het kader van de intensifiëring van de internationale samenwerking cf. artikel 20.

9° Met risicovechtsporten wordt niet enkel het klassieke Engelse boksen bedoeld, maar ook iedere alternatieve boks- of vechtvorm, zoals kickboksen, thaiboksen, kooivechten, ...

Als basiscriterium voor de beoordeling van het gezondheidsrisico geldt het toegelaten zijn van doelgerichte (intentionele) slagen en stoten op het lichaam.

10° De definitie van "getalenteerde sportbeoefenaars" wordt hier duidelijk afgebakend in het kader van het uitgebreide takenpakket van de erkende keuringscentra inzake medisch verantwoorde sportbeoefening.

11° Dit behoeft geen commentaar.

12° Dit behoeft geen commentaar.

13° Dit behoeft geen commentaar.

Artikel 4

3° De samenwerking wordt niet beperkt tot enkel het plaatselijk of regionaal verband maar dient ook internationaal uitgebouwd te kunnen worden.

Artikel 5

In artikel 5 van het te wijzigen decreet wordt de garantie- en bewakingsplicht ten aanzien van de sportbeoefenaar, zoals vermeld in artikel 4, 1°, nader omschreven en concreet ingevuld.

De mogelijks verwarringstichtende term "preventief sportmedisch onderzoek" wordt in punt 2° vervangen door de meer specifieke term "sportmedische keuring" en de nieuwe term "preventief gezondheidsonderzoek", waarover verder meer.

Het huidige decreet voegt verder een vijfde bepaling inzake opleiding van jeugdige sportbeoefenaars en een zesde bepaling inzake preventief gezondheidsonderzoek toe aan de reeds in het bestaande decreet opgenomen na te leven en doen na te leven criteria.

5° Door deze bepaling wordt aan de sportverenigingen opgedragen erop toe te zien dat jeugdige sportbeoefenaars op een degelijke manier worden opgeleid om deel te nemen aan sportmanifestaties. De sportverenigingen moeten hierin hun verantwoordelijkheid opnemen. Een degelijke opleiding impliceert in eerste instantie dat de personen die zorgen voor de opleiding van de jeugdige sportbeoefenaars over de nodige

pedagogische en sporttechnische bekwaamheid beschikken. Voor het overige kunnen de voorwaarden inzake opleiding aangepast worden naar gelang van de aard van de sportactiviteit.

- 6° Het preventief gezondheidsonderzoek wordt ingevoerd met de bedoeling in de mogelijkheid te zijn bepaalde categorieën van sportbeoefenaars te onderwerpen aan een periodiek medisch onderzoek. De resultaten van deze onderzoeken zullen worden bijgehouden in een medisch dossier, waaraan in de toekomst eventueel een atletenpaspoort gekoppeld kan worden (infra).

Men zal door het uitvoeren van dergelijke onderzoeken een zicht krijgen op de evolutie van bepaalde medische gegevens bijvoorbeeld, de hematocrietwaarde van de sportbeoefenaar, en zo niet alleen in de mogelijkheid zijn bepaalde soorten van dopinggebruik op te sporen, doch ook andere conclusies op medisch vlak te kunnen trekken.

Het preventief gezondheidsonderzoek beoogt in eerste instantie een aantal gezondheidsparameters in kaart te brengen en dit ter bewaking van de gezondheid van de sportbeoefenaar in het algemeen en niet zo zeer ter controle van de geschiktheid van de sportbeoefenaar tot deelname aan een concrete sportmanifestatie. Het primair doel is het beschermen en bevorderen van de gezondheid van de sportbeoefenaar.

Artikel 6

De specifieke materie, de snelheid van de evolutie van deze materie, de complexiteit en de noodzaak tot het afstand bewaren van de doelgroep (sportbeoefenaars), die gevat wordt, kan de regering nopen tot de oprichting van een expertencommissie inzake medisch verantwoord sporten.

De mogelijkheid voor de regering om een expertencommissie inzake medisch verantwoord sporten op te richten wordt hier dus gecreëerd.

Artikel 7

Dit artikel wijzigt artikel 14 van het te wijzigen decreet betreffende de bevoegdheden, erkenning en voorwaarden inzake de keuringsartsen en de keuringscentra.

§ 1. De sportmedische keuring, bedoeld in artikel 20, blijft zoals voorheen toevertrouwd aan erkende keuringsartsen en erkende keuringscentra. Daarnaast zullen de erkende keuringsartsen en erkende keuringscentra eveneens bevoegd zijn tot het uitvoeren van preventieve gezondheidsonderzoeken, zoals bedoeld in artikel 20bis.

§ 2. De opdrachten van de keuringscentra worden bij het huidige decreet verruimd, en dit zowel wat betreft de aard van de opdrachten, als de personen voor wie zij ter beschikking staan.

De centra blijven belast met de sportmedische keuring van getalenteerde sportbeoefenaars, maar hiernaast wordt de mogelijkheid gecreëerd om de expertise van de keuringscentra ter beschikking te stellen van andere categorieën van sportbeoefenaars, bijvoorbeeld mensen van de derde leeftijd die aan sport doen. Op financieel vlak zal een onderscheid gemaakt kunnen worden tussen de leden van de sportfederaties erkend op basis van het decreet van 13 juli 2001 en de leden van niet-erkende sportfederaties, die beroep doen op de diensten van de erkende keuringscentra. In die zin dat aan deze laatste categorie van sportbeoefenaars een vergoeding gevraagd zal kunnen worden voor de geleverde prestaties.

In dit kader dient verder opgemerkt te worden dat ondanks het feit dat de erkende keuringscentra bevoegd zijn voor getalenteerde sportbeoefenaars, deze laatsten niet enkel bij deze centra terecht kunnen, doch eveneens bij erkende privé-artsen (keuringsartsen), en dit zowel voor de sportmedische keuring, het preventief gezondheidsonderzoek, als andere medische dienstverlening.

Verder zullen de centra niet enkel meer belast zijn met de sportmedische keuring, maar kunnen ook andere sportmedische diensten verleend worden. Zo zullen de keuringscentra voortaan hun kennis en ervaring kunnen aanbieden aan erkende keuringsartsen met het oog op een wetenschappelijk onderbouwde sportmedische keuring en begeleiding. Bovendien zullen zij specifieke aandacht kunnen besteden aan letselpreventie en andere problemen van sportmedische aard.

De regering wordt de mogelijkheid geboden om een programmatie in te voeren met betrekking tot de keuringscentra. Hierdoor kan de regering het aantal erkende keuringscentra beperken, bijvoorbeeld één erkend keuringscentrum per provincie en één door de Vlaamse Gemeenschap erkend keuringscentrum voor het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

§ 3. Wat betreft de mogelijkheid voor de regering om de voorwaarden inzake erkenning van keuringsartsen en keuringscentra vast te stellen, wordt niets gewijzigd aan de tekst van het decreet dat op dit ogenblik van kracht is.

Ook de concrete erkenning van de keuringsartsen en keuringscentra blijft een taak voor de regering.

Artikel 8

De toezichthoudende artsen behouden de taak die aan hen is toebedeeld in artikel 15 van het te wijzigen decreet. Zij blijven belast met het sportmedisch toezicht bij sportmanifestaties. Hiernaast staan zij nog steeds in voor de eerste medische zorgen ter plaatse bij bepaalde sportmanifestaties.

Met de toevoeging van een nieuwe paragraaf wordt voorzien in de mogelijkheid voor de regering tot regeling van de vergoeding van de onkosten en honoraria van de toezichthoudende artsen.

Artikel 9

Dit artikel voegt aan artikel 16 van het te wijzigen decreet omtrent de controleartsen en controlelaboratoria toe dat de regering voortaan ook de voorwaarden bepaalt inzake erkenning van kinesitherapeuten en verpleegkundigen bevoegd voor controle.

De erkende kinesitherapeuten en verpleegkundigen zullen op regelmatige basis op verzoek of op rechtstreeks initiatief van een sportvereniging of een erkend controlearts, de controlearts kunnen bijstaan bij het uitvoeren van een dopingcontrole. Naast het leveren van bijstand in het kader van een dopingcontrole zullen de erkende kinesitherapeuten en verpleegkundigen eveneens kunnen ingezet worden ter controle van de naleving van de andere bepalingen van het decreet, bijvoorbeeld de voorwaarden inzake leeftijd, opleiding, sportmedische keuring, preventief gezondheidsonderzoek en risicovechtsporten. Bij het uitvoeren van deze laatste controles zullen zij zelfstandig kunnen optreden, zonder dat hierbij noodzakelijk een erkend controlearts aanwezig dient te zijn (wat wel nodig is inzake dopingcontroles).

Artikel 10

Dit artikel brengt een wijziging aan in het opschrift van hoofdstuk I van titel IV dat geen verdere uitleg behoeft.

Artikel 11

Artikel 19 van het te wijzigen decreet bepaalt de voorwaarden inzake leeftijdsgrenzen waaraan een sportbeoefenaar moet voldoen om aan een sportmanifestatie te mogen deelnemen. Aan de vaststelling van leeftijdsgrenzen koppelt het huidige decreet voorwaarden inzake opleiding. Tot op heden bestond deze koppeling enkel voor de wielersport (decreet 19 april 1995). Het huidige artikel biedt een decretale basis voor zowel het invoeren van leeftijdsgrenzen als het invoeren van voorwaarden inzake opleiding voor iedere sportbeoefenaar die deelneemt aan een sportmanifestatie.

De regering beschikt over de mogelijkheid om, rekening houdend met de aard van de sportactiviteiten, de diverse leeftijdsgrenzen en opleidingsvoorwaarden te bepalen. Zoals bij artikel 5, 5°, vermeld staat, wordt voor de opleiding op zijn minst vereist dat die gebeurt door en onder de verantwoordelijkheid van begeleiders die beschikken over de nodige pedagogische en sporttechnische bekwaamheid. De regering kan de concrete opleidingsvoorwaarden verder verfijnen naargelang van de sportactiviteit en sportmanifestatie. Hierdoor zal snel ingespeeld kunnen worden op nieuwe ontwikkelingen en op nieuwe wetenschappelijke inzichten.

Uit de bewoordingen van het tweede lid ("De regering *kan* ...") blijkt duidelijk de intentie om de sportverenigingen op dit vlak te responsabiliseren. De regering beschikt weliswaar over de mogelijkheid om bij besluit concrete voorwaarden te bepalen, maar in eerste instantie zijn het de sportverenigingen die hun verantwoordelijkheid moeten opnemen om ervoor te zorgen dat jeugdige sportbeoefenaars op een degelijke manier opgeleid worden om deel te nemen aan sportmanifestaties. Als de sportverenigingen die taak om één of andere reden, bijvoorbeeld door de specificiteit van de betreffende sport, niet naar behoren vervullen of kunnen vervullen, kan de regering op basis van de huidige bepaling zelf regelgevend optreden.

Artikel 12

Aan het huidige artikel 20 van het te wijzigen decreet, wordt een zin toegevoegd die het de regering mogelijk maakt een regeling te treffen omtrent de vraag wie de kosten van de sportmedische keuring moet dragen.

Artikel 13

Dit artikel stelt het voldoen aan de eventueel door de regering te bepalen voorwaarden inzake preventief gezondheidsonderzoek tot voorwaarde voor de deelname aan sportmanifestaties.

Zoals hoger reeds vermeld, staat bij deze onderzoeken niet de controle van de geschiktheid van de sportbeoefenaar tot deelname aan een concrete sportmanifestatie centraal, doch wel het in beeld brengen en het bevorderen van de gezondheid van de sportbeoefenaar in het algemeen.

De regering zal in de mogelijkheid zijn om op basis van de preventieve gezondheidsonderzoeken en de hiervan aangelegde medische dossiers een "atletenpaspoort" uit te reiken. Dit atletenpaspoort zou beschouwd kunnen worden als een database van gezondheidsgegevens, die getalenteerde sportbeoefenaars bijhouden en die door de atleet zelf, maar ook door de instanties die hem mogen controleren, geraadpleegd kan worden. Het niet ondergaan van de desgevallend opgelegde preventieve gezondheidsonderzoeken kan door de disciplinaire organen gesanctioneerd worden. Het concrete resultaat van een preventief gezondheidsonderzoek op medisch vlak zal evenwel geen invloed hebben op de beslissing al dan niet te mogen deelnemen aan een concrete sportmanifestatie.

Artikel 14

In artikel 21, § 2, 2°, wordt benadrukt dat iedere sportbeoefenaar die in het bezit is van substanties en middelen als bedoeld in artikel 2, 6°, dit *bezit* moet kunnen *verantwoorden*. De sportbeoefenaar zal bijvoorbeeld middels een medisch attest een verantwoording moeten kunnen geven voor de producten die eventueel bij hem gevonden worden, zelfs al zijn ze niet voor persoonlijk gebruik bestemd. De disciplinaire commissie, de disciplinaire raad of de disciplinaire organen van de sportvereniging waarvan de interne tuchtregeling door de regering werd erkend, zullen kunnen oordelen of

de door de sportbeoefenaar gegeven verantwoording voor het bezit al dan niet correct is.

De sportbeoefenaar zal het bezit van verboden producten daarenboven voortaan *op ieder ogenblik* moeten kunnen verantwoorden en niet enkel meer tijdens of bij de voorbereiding van een sportmanifestatie. Heel wat producten worden immers gebruikt in de periode voorafgaand aan de voorbereiding op een sportmanifestatie en zijn niet meer opspoorbaar in de voorbereidingsfase of op het ogenblik van de sportmanifestatie zelf.

Dit artikel breidt eveneens de in artikel 21, § 2, 3°, opgesomde activiteiten uit die gelijkgesteld worden met dopingpraktijken. Naast het niet toestemmen in, het misleiden van en het zich verzetten tegen dopingcontroles, is voortaan uitdrukkelijk bepaald dat ook het verhinderen van een dopingcontrole gelijkgesteld wordt met dopingpraktijk.

Het verhinderen van een dopingcontrole verschilt van het zich verzetten tegen een dopingcontrole. Terwijl het zich verzetten gebeurt door de sportbeoefenaar zelf, kan het verhinderen eveneens gebeuren door andere personen. Er wordt dus bijvoorbeeld bedoeld het fysiek verhinderen van de toegang voor de controlearts tot de voor controle bestemde lokalen door derden, zoals de begeleider van de sportbeoefenaar, supporters, ...

Artikel 15

Dit artikel wordt aangepast wegens de wijziging van het begrip dopingpraktijk.

Artikel 16

Dit artikel stelt het voldoen aan de eventueel door de regering bepaalde voorwaarden inzake risicovechtsporten tot voorwaarde voor de organisatie van sportmanifestaties.

De regering kan met andere woorden de voorwaarden bepalen waaronder de beoefening van risicovechtsporten mag worden georganiseerd of aangeleerd, en waaronder sportmanifestaties van risicovechtsporten mogen worden georganiseerd. Ze is hiertoe evenwel niet verplicht.

Als de regering die voorwaarden bepaalt, treft ze ook de maatregelen om het toezicht op de naleving daarvan te verzekeren. Daartoe kan onder meer

een erkenningsregeling uitgewerkt worden. Enerzijds zouden hierdoor garanties geboden worden op het vlak van de medische veiligheid van de sportbeoefenaar. Anderzijds kan hierin een machtiging worden gelezen om activiteiten te verbieden, zolang daarvoor geen erkenning is verleend.

Risicovechtsporten die een extreem risico inhouden voor de fysieke en psychische integriteit van de sportbeoefenaar, kunnen door de regering direct worden verboden, de regering kan bijgevolg indien nodig onmiddellijk optreden.

Het gewijzigde artikel geeft dus een nieuwe waaier van mogelijkheden om op te treden inzake risicovechtsporten.

Artikel 17

Het is duidelijk dat de verplichtingen die in § 1 van artikel 23 aan de sportvereniging worden opgelegd in het kader van de naleving van de voorwaarden inzake leeftijd, sportmedische keuring en dopingpraktijken, eveneens van toepassing zijn voor de voorwaarden met betrekking tot de opleiding van sportbeoefenaars, het preventief gezondheidsonderzoek en de organisatie van risicovechtsporten.

Artikel 18

Dit artikel brengt een wijziging aan in het opschrift van hoofdstuk I van titel V dat geen verdere commentaar behoeft.

Artikel 19

Artikel 25 van het te wijzigen decreet bepaalt voortaan ook door wie en op welke wijze de controle inzake risicovechtsporten, opleiding en preventief gezondheidsonderzoek verricht wordt.

Naast de controleartsen zullen voortaan ook de erkende kinesitherapeuten en verpleegkundigen ingeschakeld kunnen worden ter controle van de bepalingen van het decreet.

In het kader van de controle inzake leeftijdsgrenzen en opleiding, sportmedische keuring, preventief gezondheidsonderzoek en risicovechtsporten, zullen de erkende kinesitherapeuten en verpleegkundigen op zelfstandige basis kunnen optreden.

Artikel 20

In artikel 26 wordt het nu mogelijk gemaakt om op elk ogenblik onaangekondigd dopingcontroles uit te voeren bij sportbeoefenaars, zowel op trainingen en tijdens trainingskampen als bij de sportbeoefenaar thuis die zich zelfstandig voorbereidt. Men is aldus niet meer gebonden aan de voorwaarde van sportmanifestatie of georganiseerde voorbereiding. Zoals hierboven reeds vermeld wordt, is het algemeen geweten dat een niet onaanzienlijk aantal producten geruime tijd vóór de competitie gebruikt wordt, en dat die niet meer op te sporen zijn op het ogenblik van deelname aan de sportmanifestaties. De voorgestelde paragraaf 2 wordt ingevoerd om deze vorm van dopinggebruik te bestrijden en sluit aan bij de algemene internationale tendens om out-of-competition-controles uit te voeren. Ondanks de ruime formulering van dit artikel is het als vanzelfsprekend niet de bedoeling om bij iedere sportbeoefenaar onaangekondigd dopingcontroles te gaan uitvoeren. Men zal zich vooral richten tot de sportbeoefenaars actief op topniveau.

De erkende controleartsen zullen zich voortaan bij dopingcontroles kunnen laten bijstaan door de hogervermelde door de regering erkende kinesitherapeuten en verpleegkundigen.

Aan internationale organisaties ter bestrijding van doping zoals het WADA wordt de mogelijkheid gegeven om zogenaamde out-of-competition controles uit te voeren waarbij deze controles uitgevoerd worden conform de geldende regelgeving in Vlaanderen. Naast de 'gewone' dopingcontroles kan de internationale organisatie ter bestrijding van doping ook zogenaamde out-of-competition controles uitvoeren. In § 5 van het nieuwe artikel 26 gaat het vooral om het verstrekken van informatie naar de Vlaamse overheid toe (cf. artikel 27 van het decreet). Door hier een delegatie naar de Vlaamse regering te voorzien, kan hier soepel ingespeeld worden op eventuele nieuwe internationale tendensen of afspraken.

Artikel 21

Bij artikel 27 van het te wijzigen decreet wordt in de bestaande verplichtingen van het comité voor de beteugeling van dopingpraktijken een wijziging aangebracht in punt 3° en een punt 6° toegevoegd.

3° Als het controlecomité van een sportvereniging dopingcontroles plant, zal het de regering ten

minste veertien dagen van tevoren (in plaats van vier dagen) in kennis moeten stellen van de geplande dopingcontroles en van de erkende controleartsen, de erkende kinesitherapeuten en verpleegkundigen die deze dopingcontroles zullen uitvoeren.

Die uitbreiding van de termijn voor kennisgeving gebeurt uit praktische overwegingen. De hoofdbekommernis is het vermijden van dubbele controles. Als de regering pas vier dagen voor de dopingcontroles van de sportvereniging op de hoogte wordt gebracht, bestaat het risico dat de regering op dat ogenblik zelf reeds de nodige initiatieven nam om op dezelfde plaats een dopingcontrole te organiseren. Mogelijk werd reeds een dokter aangesteld en werd het vereiste materiaal reeds verzonden. Als de regering daarentegen tijdig in kennis gesteld wordt van de geplande dopingcontroles door een sportvereniging, kan hiermee rekening gehouden worden bij het treffen van de praktische schikkingen voor de organisatie van de eigen dopingcontroles.

- 6° Dit heeft betrekking op de controles uitgevoerd overeenkomstig de in het vorige artikel ingevoegde out-of-competition-controles.

De Vlaamse overheid wordt niet vooraf in kennis gesteld van die out-of-competition-controles. Hierdoor zou het verrassingseffect immers verloren gaan. Wel moet het controlecomité achteraf melding maken bij de regering van de sportmanifestatie of plaats waar de controle werd uitgevoerd, de identiteit van de sportbeoefenaar bij wie de controle werd uitgevoerd, de identiteit van de controlearts, de kinesitherapeut, de verpleegkundige en het controlelaboratorium dat de analyse zal uitvoeren. Een dergelijke kennisgeving is van essentieel belang met het oog op een maximale transparantie.

Artikel 22

Dit behoeft geen verdere commentaar.

Artikel 23

Artikel 28 van het te wijzigen decreet omvat de bevoegdheden die de erkende controleartsen hebben bij het verrichten van een dopingcontrole.

Volgens het arrest nr. 44 van het Arbitragehof van 23 december 1987 (*BS* 27 januari 1988) is de decreetgever bevoegd om aan bepaalde door hem aan te wijzen personen opdrachten van toezicht te verlenen op de naleving van een decreet. Tegen het toebedelen van een dergelijke opdracht bestaat, aldus het Arbitragehof, geen enkel bezwaar voorzover de decreetgever hierbij niet de vorm van de vervolging regelt. De decreetgever is echter alleszins bevoegd om ten aanzien van een aangelegenheid die hem werd toevertrouwd, dergelijke maatregelen van controle en bewaring op te leggen. Het gaat daarbij om het uitvoeren van onderzoeken, controles en enquêtes en het inwinnen van alle nodige inlichtingen. Meer bepaald werd in het arrest nr. 44 betreffende het afvalstoffendecreet gepreciseerd dat de betrokken ambtenaren personen kunnen ondervragen, zich de voorgeschreven boeken en bescheiden kunnen doen voorleggen, afschriften of uittreksels ervan opmaken en ze tegen ontvangstbewijs in beslag laten nemen, inzage nemen van de voor het vervullen van hun opdracht vereiste boeken en bescheiden, en op de door de Vlaamse regering bepaalde wijze monsters laten nemen voor het bepalen van de samenstelling van de afvalstoffen.

Uit de rechtspraak van het Arbitragehof kon men in het verleden evenwel enkele beperkingen aan de bevoegdheden van de decreetgever afleiden.

Zoals in het arrest nr. 44 van het Arbitragehof gesteld wordt, had bijvoorbeeld alleen de wetgever de bevoegdheid om de gevallen en de vorm te bepalen waarin een huiszoeking kon plaatsvinden.

Sedert het decreet van 27 maart 1991 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening is op dit vlak evenwel enige verandering opgetreden.

Op basis van artikel 11 van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen, dat substantieel werd gewijzigd door de bijzondere wet ter vervollediging van de federale staatsstructuur van 16 juli 1993, kunnen de decreten van de gemeenschappen en de gewesten, binnen bepaalde grenzen :

1. de hoedanigheid van agent of officier van gerechtelijke politie toekennen aan beëdigde ambtenaren van de gemeenschaps- of gewestregering of van instellingen die onder het gezag of het toezicht van de gemeenschaps- of gewestregering ressorteren ;

2. de bewijskracht regelen van processen-verbaal ;
3. de gevallen bepalen waarin een huiszoeking kan plaatsvinden.

Vóór de wijziging van artikel 11 BWHI waren in beginsel alle aspecten van de strafvervolgning een aan de federale wetgever voorbehouden aangelegenheid. Alhoewel aan ambtenaren weliswaar een opdracht van toezicht kon worden verleend en men aan die ambtenaren een bevoegdheid tot het opstellen van een proces-verbaal kon verlenen, kon de decreetgever de bewijswaarde van dit proces-verbaal niet bepalen en kon hij bijvoorbeeld geen bevoegdheid verlenen om een huiszoeking te doen. De bijzondere wet van 16 juli 1993 heeft hierin verandering gebracht.

De artsen, belast met de controle van sportbeoefenaars in het kader van het huidige decreet, werden erkend door de regering, en genieten bijzondere bevoegdheden op grond van artikel 11 BWHI.

In het licht van het voorgaande kunnen de bepalingen van de wijzigingen in het decreet van 27 maart 1991 nader toegelicht worden.

§ 1.

De erkende controleartsen kunnen zich bij de uitvoering van een dopingcontrole voortaan laten bijstaan door erkende kinesitherapeuten en erkende verpleegkundigen. De kinesitherapeuten en verpleegkundigen zullen voortaan bepaalde taken voor hun rekening kunnen nemen hetgeen de praktijk van het uitvoeren van een dopingcontrole zal versoepelen en versnellen. Deze assistenten van de controlearts zullen evenwel als vanzelfsprekend slechts kunnen optreden voorzover de wettelijke bepalingen inzake hun beroepsuitoefening het hen toelaat. Zo zal een kinesitherapeut bijvoorbeeld geen bloed mogen afnemen.

3° Hierin wordt bepaald dat naast het nemen van monsters van de urine het eveneens mogelijk is stalen te nemen van andere lichaamsvochten, hoofdhaar en slijmvlies. Met lichaamsvochten wordt in eerste instantie bloed bedoeld, maar ook andere biologische vochten zoals speeksel, wanglijmvlies, ... komen in aanmerking. Het geheel sluit onder meer aan bij de problematiek van de erythropoïetine (EPO).

Een persoon moet evenwel in alle omstandigheden – noodgevallen uitgezonderd – de uitdrukkelijke toelating geven als men hem bloed afneemt, ook al gaat het om een simpele prik in

de vingertop. Zo niet is er sprake van een inbreuk op de fysieke rechten van de mens. Wanneer de betrokkenen zich verzetten tegen de monsterneming zal de controle aldus nooit manu militari, door middel van fysieke dwanguitoefening, kunnen worden uitgevoerd (vgl. voor wat de bloedproef betreft : Cass. 6 januari 1964, *Pas.* 1964, I, 472 en Verstraeten, R., toestemming en weigering van de bloedproef in verkeerszaken, *Jura Falconis*, 1982-83, 355). De controlearts zal in dat geval enkel de weigering kunnen vaststellen in zijn proces-verbaal. De toelating tot monsterneming moet steeds van de sportbeoefenaar zelf komen. Een trainer of een federatie kan dat niet in zijn plaats beslissen. Bovendien moet de sportbeoefenaar zeer nadrukkelijk op de hoogte worden gebracht van alle mogelijke consequenties van een bloedafname.

§ 3 voert de mogelijkheid tot huiszoeking in.

Een huiszoeking is een onderzoeksmaatregel, die een inbreuk uitmaakt op de onschendbaarheid van de woning (artikel 15 Grondwet) en op het recht op eerbiediging van het privé-leven (artikel 8 EVRM en artikel 17 IVBPR). In dat opzicht kan slechts een inbreuk hierop plaatsvinden in de gevallen, die de wet of het decreet (zie wet 16 juli 1993, die artikel 11 van de wet van 8 augustus 1980 wijzigt) bepaalt en in de vorm die zij voorschrijft (artikel 15 GW en artikel 8.2 EVRM).

In tegenstelling tot het decreet van 27 maart 1991, levert het huidige decreet, gebaseerd op artikel 11 van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen, deze wettelijke basis.

De invoering van een huiszoekingsrecht voor de erkende controleartsen heeft tot gevolg dat zelfs als ze geen toestemming van de bewoners zelf verkrijgen, zij toch de toegang kunnen nemen tot de bewoonde lokalen. Zij moeten hiertoe evenwel voorafgaandelijk gemachtigd worden door de onderzoeksrechter. De huiszoeking mag enkel plaatsvinden tussen 5 uur 's morgens en 21 uur 's avonds (zie in dit opzicht artikel 1 van de wet van 7 juni 1969).

Het begrip "bewoonde lokalen", genoemd in artikel 28, § 3, moet geïnterpreteerd worden in de grondwettelijke betekenis van het begrip "woning" (artikel 15 Grondwet). Een "woning" omvat alle plaatsen die dienen tot feitelijke huisvesting van een persoon, zijn gezin of zijn personeel, en op voorwaarde dat zij door hun aard of bestemming geen openbaar karakter hebben. De grondwettelijk-

ke bescherming strekt zich tevens uit tot alle plaatsen waar de betrokken persoon recht op privacy bezit en in een aantal gevallen zelfs waar hij zijn beroepswerkzaamheden uitoefent. Het begrip 'bewoond lokaal' moet aldus zeer ruim geïnterpreteerd worden.

De controleartsen krijgen als vanzelfsprekend geen onbeperkte bevoegdheid tot huiszoeking toegekend, zonder enige restrictie. In § 3 wordt gepreciseerd dat de bevoegdheid beperkt wordt door de aard van de controleopdracht die aan de controleartsen gegeven wordt in het kader van dit decreet, met name het toezicht en onderzoek met betrekking tot dopingpraktijken. Om elk misverstand uit te sluiten wordt deze beperking "indien de erkende controleartsen redenen hebben om te geloven in het bestaan van dopingpraktijken" expliciet opgenomen in de bepaling.

§ 4 behoeft geen verdere commentaar.

§ 5. De vroegere tekst inzake het doorsturen aan de procureur des Konings van processen-verbaal opgemaakt door de controlearts, werd verfijnd. Uit contacten met vertegenwoordigers van justitie is immers gebleken dat het weinig zinvol is om alle gewone processen-verbaal van monsterneming door te sturen naar de procureur des Konings. Uit deze processen-verbaal blijkt niet wie positief bevonden wordt bij een monsternaming. Bovendien gelden ten aanzien van de sportbeoefenaars enkel disciplinaire maatregelen (zie artikel 44 van het decreet). Het automatisch doorsturen van zulke stukken schept enkel een papierstroom zonder meerwaarde.

Als er dopingpraktijken worden vastgesteld en een dossier wordt samengesteld voor de disciplinaire organen wordt op dat moment een voor eensluidend verklaard afschrift van het hele dossier gestuurd aan de procureur des Konings, wat wel zin heeft (zie artikel 58 van het uitvoeringsbesluit van 23 oktober 1991).

Enkel wanneer in het proces-verbaal van monsterneming bevindingen worden gedaan door de controlearts die bezwarend kunnen zijn voor andere personen dan de sportbeoefenaar, is het zinvol de verplichting op te leggen om een voor eensluidend verklaard afschrift van dit proces-verbaal te bezorgen aan de procureur des Konings.

§ 7.

Voor een sportbeoefenaar die door een erkende controlearts wordt aangesproken om een bloed-

proef te ondergaan, bestaat er in principe geen keuze : hij moet een bloedproef ondergaan. Door het invoeren van een wettige reden kan evenwel aan deze verplichting ontkomen worden.

Als de betrokkene medische redenen invoert om de bloedmonsternaming te weigeren, en niet zomaar weigert zonder meer, dan moet de erkende controlearts de aangehaalde medische redenen beoordelen. Als de arts de redenen die aangevoerd worden als gegrond erkent, dan kan hij besluiten geen bloedmonsternaming uit te voeren. Als de controlearts de redenen niet als wettige redenen erkent, en de sportbeoefenaar blijft de monsternaming toch weigeren, zal het aan de disciplinaire commissie of raad toekomen over de gegrondheid van de weigering te oordelen. Zoals hoger reeds gesteld, kan een monsterneming nooit manu militari plaatsvinden.

De redenen om een bloedproef te weigeren, moeten fysieke redenen zijn. Ze moeten op objectieve elementen berusten. De weigering is voltrokken zodra ze uitgesproken is. De controlearts is niet verplicht aan te dringen op het laten uitvoeren van de bloedproef.

In dit kader kan verwezen worden naar enige rechtspraak betreffende de afname van de bloedproef in verkeerszaken :

- Pol. Luik 5 november 1997, *T. Vred.* 1998, 179 : Het koninklijk besluit van 10 juni 1956 op het afnemen van een bloedstaal belast de geneesheer met de opdracht te beslissen of de weigering de bloedtest te ondergaan al dan niet wettig is.
- Cass. 12 mei 1962, *Pas.* 1962, I, 1076 : De rechter mag motieven van emotionele aard verwerpen als daaraan geen enkel objectief gevaar verbonden is.
- Cass. 5 oktober 1970, *Arr. Cass.* 1971, 114 : Als de persoonlijke dokter van degene die de bloedproef moet ondergaan niet aanwezig is en geweigerd heeft zich te verplaatsen, dan is dat geen wettige reden tot weigering.
- Cass. AR P. 93.1427.N, 17 mei 1994 (Peeters), *A.J.T. - Dossier* 1994-95, 51 : De omstandigheid dat de beklaagde heeft bekend dronken te zijn, is geen geldige reden om de bloedproef te weigeren.
- Pol. Hasselt 18 november 1988, *T. Vred.* 1990, 135 : Getuigen van Jehova kunnen zich niet wet-

tig beroepen op de door het EVRM gewaarborgde vrijheid van godsdienst.

- Corr. Luik 7 november 1962, *J.L.* 1962-63, 131 : De afkeer voor inspuitingen en bloed maakt geen wettige reden uit.
- Cass. 30 november 1964, *Pas.* 1965, I, 314 : De onwetendheid dat men wettelijk verplicht is, maakt geen wettige reden uit.
- Cass. 7 februari 1966, *Pas.* 1966, I, 734 : Hartinsufficiëntie wordt aanvaard als wettige reden.
- Pol. Hasselt 5 februari 1982, *Limb. Rechtsl.* 1982, 38 : Een persoon mag wettig weigeren een bloedmonster te laten nemen wanneer hiertoe een wettelijk niet bevoegd persoon werd gevorderd, in casu een student geneeskunde die ziekenhuisstagiair is, en geen geneesheer hierbij aanwezig was.

Het moet benadrukt worden dat het geenszins de bedoeling is om bij iedere dopingcontrole over te gaan tot de afname van een bloedstaal. Aangezien er evenwel producten op de markt zijn, die enkel opspoorbaar zijn via het bloed, moet de mogelijkheid tot afname van een bloedstaal opgenomen worden. Deze zullen daarenboven enkel genomen kunnen worden door de erkende controlearts of door een erkend verpleegkundige onder toezicht van een erkend controlearts.

Artikel 24

In het kader van de toepassing van het decreet en zijn uitvoeringsbesluiten ontvangt de administratie dagelijks allerlei persoonsgegevens. Het gaat hier bijvoorbeeld om gegevens die komen van de controleartsen met betrekking tot gecontroleerde sportbeoefenaars, van de sportverenigingen, van de gerechtelijke instanties, ...

Om de individuele dossiers op een adequate manier te kunnen opvolgen, is het nodig deze persoonsgegevens te registreren en bij te houden in een databank. Deze databank is specifiek bestemd voor het medisch verantwoord sporten.

Ook voor het genereren van statistische gegevens is zulke databank nodig. Het is een bijzonder hulpmiddel voor het voeren van een beleid.

De decretale basis voor deze databank wordt hier gelegd. Bijkomende bepalingen aangaande het be-

waken van de verplichtingen opgelegd door de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens en het voorzien van de nodige veiligheidsmaatregelen bij het beheer van de databank, werden ingevolge het advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer voorzien.

Artikel 25

De wijziging die het huidige decreet aanbrengt in 1° van artikel 30 en de toevoegingen 4° en 5° aan artikel 30 van het te wijzigen decreet behoeven geen verdere commentaar.

Artikel 26

§ 2. Het is van essentieel belang gebleken enige procesrechtelijke waarborgen in te bouwen voor de minderjarige sportbeoefenaars die zich mogelijks zullen moeten verantwoorden voor de disciplinaire commissie of de disciplinaire raad.

Uit de praktijk blijkt dat het niet aangewezen is kinderen jonger dan 15 jaar voor de disciplinaire commissie of raad te laten verschijnen. Daarom wordt er een onderscheid gemaakt tussen minderjarigen jonger dan 15 jaar en minderjarigen van 15 jaar en ouder. Naast het feit dat minderjarigen vanaf de leeftijd van 15 jaar in principe vergezeld zullen worden door hun ouders, voogden of degenen die hen in bewaring hebben en dat minderjarigen jonger dan 15 jaar vertegenwoordigd zullen worden door die personen, bepaalt artikel 33, § 1, van het decreet van 27 maart 1991 de mogelijkheid om de minderjarige te horen met gesloten deuren. De minderjarige beneden de 15 jaar beschikt zelf ook over het recht om te vragen gehoord te worden ter zitting.

Voor de wijziging, doorgevoerd in § 3 van dit artikel, kan verwezen worden naar de bespreking van § 3 van artikel 33, in artikel 27.

Artikel 27

In punt 1 van § 3 van artikel 33 van het te wijzigen decreet wordt het begrip 'raadsliden' vervangen door 'advocaat of arts'. Dat gebeurt omdat het begrip 'raadsliden', vermeld in het oorspronkelijke

decreet van 27 maart 1991 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening, al te zeer vatbaar is voor interpretatie.

Een brede interpretatie van het begrip geeft de mogelijkheid aan een sportbeoefenaar om zich te laten bijstaan of vertegenwoordigen door om het even wie, zoals bijvoorbeeld door vrienden, collega's, familie of supporters.

Een enge interpretatie van het begrip ziet als 'raadslieden' enkel advocaten.

Een aanpassing van het decreet drong zich dan ook op om hieromtrent enige duidelijkheid te verkrijgen.

Met de nieuwe formulering wordt vastgehouden aan het principe van de persoonlijke aanwezigheid van de sportbeoefenaar ter zitting van de disciplinaire commissie of de disciplinaire raad in hoger beroep. De sportbeoefenaar kan enkel afwezig zijn en mag zich in dat geval enkel laten vertegenwoordigen door een advocaat of arts, als hij hiervoor een gegronde reden heeft. De sportbeoefenaar moet het disciplinair orgaan aldus uitdrukkelijk verzoeken om zich te laten vertegenwoordigen door een advocaat of arts.

De bijstand van een tolk blijft voorzien voor die sportbeoefenaars die het Nederlands niet spreken of verstaan.

In § 4 van artikel 33, dat de volgorde van de behandeling bepaalt, wordt een spreekrecht voor de administratie ingevoerd. In de huidige procedure bestaat er voor de administratie geen enkele mogelijkheid om op eigen initiatief haar mening over de concrete zaak weer te geven en kan zij niet reageren op het verweer van de sportbeoefenaar ter zitting. De administratie is immers geen betrokken partij. Met de nieuwe formulering zal de administratie gehoord kunnen worden zonder dat ze vervolgende partij is. De administratie zal bijvoorbeeld bij monde van de coördinerend arts voor dopingcontroles haar standpunt naar voor kunnen brengen.

Het belang hiervan ligt in het feit dat uit de praktijk gebleken is dat een volledige afwezigheid van de administratie tijdens de hoorzitting in bepaalde zaken ertoe leidde dat de disciplinaire raad of commissie niet voldoende geïnformeerd was, om een oordeel te vellen. De disciplinaire organen blijven in ieder geval optreden als onafhankelijke en onpartijdige instanties.

Artikel 28

Dit behoeft geen verdere commentaar.

Artikel 29

Dit behoeft geen verdere commentaar.

Artikel 30

Dit behoeft geen verdere commentaar.

Artikel 31

Dit artikel brengt een aantal wijzigingen aan in artikel 40 van het te wijzigen decreet, dat de disciplinaire maatregelen die door de disciplinaire commissie of de disciplinaire raad kunnen worden genomen, bepaalt. Het betreft hier afdwingbare disciplinaire maatregelen op het vlak van de sportbeoefening en administratieve geldboeten.

§ 1. Aan de bij het decreet van 27 maart 1991 ingevoerde mogelijkheid tot het opleggen van een verbod voor de sportbeoefenaar tot deelname aan enige sportmanifestatie of georganiseerde voorbereiding, wordt bij het huidige decreet de mogelijkheid tot het opleggen van een administratieve geldboete toegevoegd.

Een onderscheid wordt gemaakt tussen enerzijds de overtredingen inzake doping en anderzijds de overtredingen inzake leeftijdsgrenzen en opleiding, sportmedische keuring, preventief gezondheidsonderzoek en risicovechtsporten.

Inzake doping zal steeds een sportieve sanctie opgelegd worden, en kan de disciplinaire commissie of de disciplinaire raad in hoger beroep zich niet beperken tot het opleggen van een geldboete. Hij kan die eventueel wel extra opleggen.

In geval van de in artikel 30, 1°, 2°, 4° en 5°, bedoelde overtredingen kan de disciplinaire commissie of de disciplinaire raad volstaan met enkel een administratieve geldboete op te leggen. Hier beschikt men aldus over de keuze tussen een sportieve sanctie enerzijds, en een financiële sanctie anderzijds.

Het bedrag van de eventueel opgelegde administratieve geldboete wordt soeverein bepaald door

de disciplinaire commissie of de disciplinaire raad, rekening houdend met de ernst van de feiten, maar met een maximum van 25.000 euro. Het is duidelijk dat dit een maximumbedrag betreft, dat zeker verantwoord is gelet op de hoge inzet bij bepaalde sportmanifestaties, georganiseerd voor professionele sportbeoefenaars.

De bevoegdheid om administratieve sancties op te leggen, wordt als een normaal attribuut beschouwd van de bevoegdheid om een bepaalde materie zelf te regelen.

De sportieve sanctie en de administratieve geldboete zullen voortaan ook opgelegd kunnen worden voor overtredingen van de voorwaarden inzake opleiding, preventief gezondheidsonderzoek en risicovechtsporten.

Op basis van het decreet van 27 maart 1991 kunnen de disciplinaire organen de gemaakte kosten voor de controle op de naleving van de voorwaarden inzake leeftijdsgrenzen, sportmedische keuring of dopingpraktijken bij een overtreding geheel of gedeeltelijk ten laste leggen van de sportbeoefenaar. Het hoeft geen betoog dat het niet gerechtvaardigd is de kosten van een tweede analyse naar aanleiding van een dopingcontrole ten laste te leggen van de sportbeoefenaar als die door de disciplinaire commissie of raad wordt vrijgesproken op basis van het gegeven dat dit tweede analyseresultaat negatief is. De tekst van het decreet werd dan ook aangepast in die zin.

§ 4. De mogelijkheid wordt ingebouwd om volledig uitstel te verlenen.

§ 5. De sportvereniging waarbij de bestraftte sportbeoefenaar aangesloten is, wordt hier verplicht de opgelegde sanctie mee te delen aan de internationale federatie, waarvan ze deel uitmaakt, in het kader van het toezicht op de tenuitvoerlegging van de sanctie.

§ 6. Tot op heden werd de tenuitvoerlegging van de sancties opgelegd door de disciplinaire organen van de Vlaamse overheid, voornamelijk overgelaten aan de goodwill van de sportverenigingen. Paragraaf 6 voorziet in een effectieve controle op de tenuitvoerlegging van de sanctie. Het is onder meer de bedoeling dat ambtenaren de sportverenigingen op regelmatige tijdstippen bezoeken voor voortgangscntrole. De ambtenaren moeten in de mogelijkheid gesteld worden om na te gaan of sportbeoefenaars niet pogen te ontsnappen aan de tenuitvoerlegging door bijvoorbeeld aan te sluiten bij een andere sportvereniging of sportfederatie, in de-

zelfde sportdiscipline of in een andere sportdiscipline (waarbij ze dan hopen op de onwetendheid bij die sportvereniging of sportfederatie). Het gaat immers om een verbod "om aan enige sportmanifestatie en georganiseerde voorbereiding deel te nemen". Een voetballer die een verbod oploopt, mag dus ook niet deelnemen aan een wielervedstrijd. Dit geldt tevens voor de disciplinaire maatregelen die uitgesproken worden door een sportvereniging waarvan de interne tuchtregeling werd erkend overeenkomstig artikel 41 van het decreet. Bij de erkenningsvoorwaarden is immers ingeschreven dat het gaat om "disciplinaire maatregelen bestaande in het verbod om aan enige sportmanifestatie of georganiseerde voorbereiding deel te nemen" (zie artikel 41, § 2, derde lid, 2°).

Aan de regering wordt overgelaten om de manieren en middelen te bepalen die ter beschikking staan van deze ambtenaren om hun opdracht uit te voeren.

Het nieuwe tweede lid van § 6 is de decretale basis, het ankerpunt voor de publicatie van de opgelegde disciplinaire schorsingen. Deze schorsingen worden gepubliceerd via een speciaal hiertoe bestemde website en de sportverenigingen worden verplicht deze bekend te maken op de eigen website of in het eigen bondsblad. De algemene publicatie van de mogelijke disciplinaire schorsingen op een open website werd behouden ook al vond de Commissie dit overmatig en dit gelet op het feit dat bij bevraging van de sportfederaties gebleken is dat deze berichtgeving via website hoog scoort en de sportverenigingen toelaat het mogelijk uitgesproken verbod van toepassing in alle sportdisciplines efficiënt en snel te doen naleven rekening houdende met het organisatieniveau van sportverenigingen in federaties en bonden.

Tevens is de definitie van sportvereniging ruim opgevat waardoor organisaties, instellingen of initiatieven die men gemeenzaam niet als sportvereniging zou kwalificeren eveneens worden beoogd.

In dit verband dient ook verwezen te worden naar artikel 4, 5°, van het oorspronkelijke decreet van 27 maart 1991 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening. In dit artikel werd de volgende verplichting opgelegd aan elke sportvereniging, rekening houdend met het specifiek karakter van de door haar geregelde sportactiviteiten : de disciplinaire maatregelen zoals bepaald in artikel 40 en waartoe besloten is door de disciplinaire commissie of de disciplinaire raad, door de sportbeoefenaar te doen naleven.

Deze bepaling heeft tot doel ervoor te zorgen dat de sportverenigingen erop toezien dat de disciplinaire maatregelen die door de disciplinaire commissie of de disciplinaire raad tegen de sportbeoefenaars uitgesproken worden, effectief door deze laatsten nageleefd worden.

De disciplinaire maatregel bepaalt in artikel 40 bestaat onder meer uit het verbod voor de sportbeoefenaar "om aan enige sportmanifestatie en georganiseerde voorbereiding deel te nemen" voor een bepaalde termijn.

Dit verbod betreft hier een verbod in alle sportdisciplines.

Gelet op de in artikel 4, 5°, van het decreet van 27 maart 1991 vermelde doelstelling is het enkel maar logisch en noodzakelijk dat alle sportfederaties in kennis worden gesteld van de disciplinaire maatregelen waartoe de disciplinaire organen hebben besloten. Hoe kunnen de sportfederaties immers ervoor zorgen dat de sportbeoefenaars effectief de disciplinaire maatregelen naleven als ze niet op de hoogte worden gebracht van het bestaan van deze maatregelen ten aanzien van de betrokken sportbeoefenaars ?

Het meedelen van de mogelijke disciplinaire maatregel gebeurt momenteel enkel bij brief waarbij tevens de sportfederatie verzocht wordt om afdelingen, aangesloten clubs en aanverwante federaties hiervan op hoogte te stellen. Verder wordt op regelmatige basis aan alle federaties een listing toegezonden van de opgelegde disciplinaire maatregelen. Het informeren van de sportfederatie via het bijkomend kanaal van een website wil aldus de sportfederaties optimaal informeren en responsabiliseren, wat uiteraard kan bijdragen tot meer sportiviteit in sportend Vlaanderen. Momenteel informeren federaties reeds hun leden van uitgesproken schorsingen en dit via hun respectievelijke ledenbladen en/of hun website.

Belangrijk hierbij is om nog eens te benadrukken dat de definitie van sportvereniging in het decreet zeer ruim is opgevat. Deze ruime definitie was een bewuste beleidskeuze : ook organisaties, instellingen of initiatieven die men gemeenzaam niet als sportvereniging zou kwalificeren, dienden onder het toepassingsgebied van het decreet gebracht te worden. Niet alleen grote sportmanifestaties dus, of de plaatselijke voetbal- of volleybalclub, maar ook bijvoorbeeld de eenmansorganisator van een éénmalige jogging, de uitbater van een commercieel fitnesscentrum enzovoort. In de praktijk gaat het dus om duizenden verenigingen.

Gelet op deze zeer ruime definitie en gelet op het feit dat alle sportverenigingen de plicht hebben tot het doen naleven van de uitgesproken disciplinaire maatregelen ten aanzien van de sportbeoefenaars, is het duidelijk dat de publicatie op een website noodzakelijk is om het naleven van de disciplinaire maatregelen te kunnen waarmaken. Wat baten immers alle controles en procedures als de wettig uitgesproken maatregelen niet kunnen worden afgedwongen in de praktijk.

De voorgestelde publicatie van de disciplinaire schorsingen past ook in het kader van de aanvaarding binnen de Vlaamse Gemeenschap van de mondiale code ter bestrijding van doping, voorgesteld door het WADA of Wereldantidopingagentschap. De antidopingcode van het WADA werd door de vertegenwoordigers van 35 aanwezige internationale sportfederaties en 80 vertegenwoordigers van regeringen op 5 maart 2003 ondersteund en vormt samen met de door Vlaanderen geratificeerde conventie tegen doping van de Raad van Europa een extra internationaal instrument met het oog op een verdere harmonisatie van de diverse reglementeringen.

Door de ondertekening van de verklaring van Kopenhagen tegen het gebruik van doping in de sport engageren de overheden zich om de tekst van de uniforme WADA-dopingcode zoals voorgesteld in Kopenhagen te aanvaarden en te implementeren in hun regelgeving. De Vlaamse regering besliste op 23 mei 2003 haar goedkeuring te hechten aan de verklaring van Kopenhagen tegen het gebruik van doping in de sport.

Meer bepaald dient hier verwezen te worden naar artikel 14.2 van de code, inzake openbaarmaking, dat voorziet dat "de identiteit van atleten waarvan de monsters hebben geleid tot ongunstige analyse-resultaten of atleten of andere personen die er door hun antidopingorganisatie van beschuldigd werden dat zij andere antidopingregels hebben overtreden, kan openbaar gemaakt worden door de antidopingorganisatie die de verantwoordelijkheid draagt voor het beheer van de resultaten".

De bekendmaking van de mogelijke schorsing wordt evenwel beperkt tot de naam, voornaam en geboortedatum van de sportbeoefenaar, begin en einde van de schorsingsperiode en de sportdiscipline waarin de overtreding werd vastgesteld.

Het nieuwe derde en vierde lid van § 6 heeft ook als bedoeling het aan de sportbeoefenaar opgelegde verbod effectief te doen naleven. Om meer hefbomen in handen te hebben ter afdwinging van het

uitgesproken verbod. Als de in het eerste lid genoemde ambtenaar vaststelt dat een sportbeoefenaar het aan hem opgelegde verbod om voor een bepaalde termijn aan enige sportmanifestatie en georganiseerde voorbereiding deel te nemen, niet naleeft, wordt dit ter kennis gebracht aan de voorzitter van de disciplinaire commissie.

Bedoeld wordt hier de voorzitter van de disciplinaire commissie van de Vlaamse Gemeenschap. Dit geldt ook wanneer het gaat om het niet naleven van een uitspraak van een disciplinair orgaan van een sportvereniging waarvan de interne tuchtregeling werd erkend door de Vlaamse Gemeenschap.

De disciplinaire commissie van de Vlaamse Gemeenschap of de disciplinaire raad in hoger beroep kan dan beslissen dat de termijnen van het eerder opgelegde verbod worden verdubbeld. Een uitstel van tenuitvoerlegging is in deze procedure niet voorzien.

Artikel 32

In § 2, tweede lid, 3°, van artikel 41 van het te wijzigen decreet wordt, net zoals voor de sportbeoefenaar die voor de disciplinaire raad of de disciplinaire commissie moet verschijnen, het begrip 'raadslieden' vervangen door advocaat of arts.

Ook hier wordt vastgehouden aan het principe van de persoonlijke aanwezigheid van de sportbeoefenaar op de zitting van het disciplinair orgaan. De sportbeoefenaar kan zich enkel laten vertegenwoordigen door een advocaat of arts, als hij hiervoor een gegronde reden heeft. De sportbeoefenaar moet het disciplinair orgaan uitdrukkelijk verzoeken om vertegenwoordigd te mogen worden door zijn advocaat of arts.

De mogelijkheid wordt thans expliciet voorzien om, op vraag van de sportvereniging, de erkenning van de interne tuchtregeling van de sportvereniging te beperken tot de dopingpraktijken (de huidige tekst van het decreet laat dit eigenlijk in het midden). Bij het opmaken van een tuchtregeling binnen een sportvereniging is het immers niet denkbeeldig dat vooral de beteugeling van dopingpraktijken centraal zal staan, men zal waarschijnlijk minder vertrouwd zijn met de beteugeling van andere overtredingen vermeld in artikel 30.

Wanneer de erkenning beperkt wordt tot de dopingpraktijken blijven ten aanzien van de overige

in artikel 30 bedoelde overtredingen de disciplinaire commissie en de disciplinaire raad van de Vlaamse Gemeenschap bevoegd en blijft de tuchtregeling van de Vlaamse Gemeenschap van toepassing voor deze overtredingen.

Artikel 33

Dit artikel verruimt de sanctiemogelijkheden ten aanzien van sportverenigingen zoals bepaald in artikel 42 van het decreet van 27 maart 1991.

Enerzijds wordt de periode waarbinnen een verbod opgelegd kan worden om sportmanifestaties te organiseren uitgebreid (van maximaal 3 maanden tot maximaal 12 maanden).

Anderzijds wordt de sanctiemogelijkheid, vermeld in § 4, verruimd. Naast de openbaarmaking van de aanmaning en de verplichte terugbetaling van alle kosten van dopingcontroles en sportmedische keuring die ten behoeve van de sportvereniging, haar leden en de door haar georganiseerde sportmanifestaties door de regering werden gemaakt tijdens de afgelopen twee kalenderjaren, kan voortaan ook een verbod tot organisatie van sportmanifestaties opgelegd worden aan sportverenigingen die geen gevolg geven aan de aanmaning en die in strijd met de bepalingen van artikel 4, eerste lid, 1°, 2°, 3° en 4°, artikel 4, tweede lid, en de artikelen 5, 6, 7 en 8 (artikelen die de taken van de sportverenigingen verder specificeren) nalaten concrete vorm en inhoud te geven aan de bepalingen van het decreet.

Het gaat hier dus ook om overtredingen op de besluiten van de Vlaamse regering die, in uitvoering van artikel 4, tweede lid, de taken van de sportverenigingen nader preciseren.

Aangezien de sportverenigingen die in overtreding zijn eerst uitdrukkelijk aangemaand worden zich te conformeren aan de bepalingen van het decreet, alvorens wordt overgegaan tot effectieve bestraffing, is die uitbreiding van drie naar twaalf maanden hier gepast. Het organisatieverbod, ingevoerd in § 4, is nodig met het oog op het hebben van voldoende doeltreffende sancties.

Artikel 34

Artikel 43 van het te wijzigen decreet bevat de strafbepalingen die van toepassing zijn op de daar-

in vermelde strafbare feiten. De straffen worden verzwaard, waarbij afgestemd werd op het artikel 13 van het decreet van 8 maart 2001 betreffende de promotie van de gezondheid bij de sportbeoefening, het dopingverbod en de preventie ervan in de Franse Gemeenschap zoals gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 27 maart 2001. Aldus wordt uitvoering gegeven aan de vraag om bij te dragen tot een doelmatig en gecoördineerd beleid inzake medisch verantwoorde sportbeoefening zoals overeengekomen in het samenwerkingsakkoord inzake medisch verantwoorde sportbeoefening van 19 juni 2001 gesloten tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie.

Aan de reeds in de tekst van het decreet opgenomen strafbepalingen worden die met betrekking tot de overtreding van de bepalingen inzake genetische doping, opleiding, preventief gezondheidsonderzoek en risicovechtsporten toegevoegd.

Tevens wordt een strafbepaling ingevoegd voor diegene die zich schuldig maakt aan het niet naleven of doen naleven van het aan de sportbeoefenaar opgelegde verbod om voor een bepaalde termijn aan enige sportmanifestatie en georganiseerde voorbereiding deel te nemen.

In het ontwerp van decreet wordt extra aandacht besteed aan het bekendmaken van de uitgesproken disciplinaire maatregelen. Aangezien het de bedoeling is dat in de toekomst op een eenvoudige manier kan te weten gekomen worden welke sportbeoefenaar een verbod heeft opgelopen en voor welke termijn, kan men zich niet meer achter onwetendheid verschuilen bij het toelaten van een geschorste sportbeoefenaar tot een wedstrijd of georganiseerde voorbereiding. Vandaar de nieuwe strafbepaling die een bijkomende stok achter de deur is ter naleving van het aan de sportbeoefenaar opgelegde verbod door de bevoegde disciplinaire organen. Met bevoegde disciplinaire organen wordt hier bedoeld de disciplinaire commissie en de disciplinaire raad van de Vlaamse Gemeenschap, maar wordt ook bedoeld de bevoegde disciplinaire organen van de sportvereniging waarvan de interne tuchtregeling werd erkend door de Vlaamse Gemeenschap.

In het kader van dit artikel moet de aandacht gevestigd worden op de wet van 4 mei 1999 betreffende de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen. Ingevolge deze innovatie zal de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van sport-

verenigingen met rechtspersoonlijkheid die een overtreding begaan van de bepalingen waarnaar wordt verwezen in dit artikel, niet meer enkel rusten op de natuurlijke personen, organen of aangeestelden, door het toedoen van wie de rechtspersoon gehandeld heeft. Voortaan kunnen ook strafsancties opgelegd worden aan de sportvereniging voorzover ze de rechtspersoonlijkheid heeft.

Bij opzettelijke misdrijven kunnen een rechtspersoon en een (of meer) natuurlijke personen eventueel samen vervolgd en veroordeeld worden voor hetzelfde misdrijf.

Voor onopzettelijke misdrijven heeft de wetgever in een bijzondere regeling voorzien, die echter enkel geldt wanneer de rechtspersoon verantwoordelijk gesteld wordt "uitsluitend wegens het optreden van een geïdentificeerde natuurlijke persoon". In dat geval kan enkel degene die de zwaarste fout heeft begaan worden veroordeeld.

Artikel 35

1° Aangezien in het huidige decreet opleidingsvoorwaarden voor iedere sportbeoefenaar en sportvereniging in het algemeen zijn opgenomen, kan het decreet van 19 april 1995 houdende vaststelling van de voorwaarden inzake de opleiding voor de wielersport worden opgeheven.

De besluiten genomen ter uitvoering van het decreet van 19 april 1995 blijven van kracht totdat zij door de Vlaamse regering worden opgeheven. Zij vinden nu hun juridische basis in voorliggend wijzigend decreet.

2° Omtrent de bepalingen in artikel 1ter en artikel 3bis van de wet van 15 juli 1960 tot zedelijke bescherming van de jeugd, wordt een alternatieve regelgeving in het vooruitzicht gesteld op basis van het huidige decreet.

Artikel 36

Dit artikel laat de Vlaamse regering toe om de afschaffing van artikel 1ter van de wet van 15 juli 1960 pas effectief door te voeren zodra er een regeling wordt uitgewerkt door de Vlaamse regering waarin onder meer de leeftijdsgrenzen en het

sportmedisch onderzoek inzake de motorsport worden geregeld.

De minister-president van de Vlaamse regering,

Bart SOMERS

De Vlaamse minister van Wonen, Media en Sport,

Marino KEULEN

VOORONTWERP VAN DECREET

VOORONTWERP VAN DECREET

tot wijziging van het decreet van 27 maart 1991 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Sport en Hoofdstedelijke Aangelegenheden ;

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Vlaamse minister van Sport en Hoofdstedelijke Aangelegenheden is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel 2

In artikel 1 van het decreet van 27 maart 1991 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening worden de woorden "aangelegenheid als bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet" vervangen door het woord "gemeenschapsaangelegenheid".

Artikel 3

In artikel 2 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in 4° wordt het woord "hoofdzakelijk" geschrapt ;

2° 6° wordt vervangen door wat volgt :

"6° dopingpraktijk :

- a) het gebruik van substanties en middelen die, overeenkomstig artikel 22, door de regering verboden zijn ;
- b) het gebruik van substanties of de aanwending van middelen om het prestatievermogen van de sportbeoefenaar kunstmatig op te voeren, wanneer hierdoor schade veroorzaakt kan worden aan zijn fysieke of psychische integriteit ;
- c) de manipulatie van de genetische eigenschappen van de sportbeoefenaar om zijn prestatievermogen kunstmatig op te voeren ;
- d) het gebruik van substanties of het aanwenden van middelen die ertoe strekken dopingpraktijken zoals bedoeld onder a), b) en c) te verdoezelen" ;

3° 7° wordt vervangen door wat volgt :

"7° dopingcontrole : de procedure betreffende de controle op dopingpraktijken die op initiatief van de regering, de sportvereniging of de door de regering erkende internationale organisatie ter bestrijding van doping, wordt bevolen ;"

4° een 9°, 10°, 11°, 12° en 13° worden toegevoegd, die luiden als volgt :

"9° risicovechtsporten : de sporten waarbij het intentioneel toedienen van slagen of stoten toegestaan is ;

10° getalenteerde sportbeoefenaars :

a) alle topsporters die zich voorbereiden op en kunnen deelnemen aan de Olympische Spelen, Paralympics, Wereldspelen, Wereldkampioenschappen, Europese Kampioenschappen en European Youth Olympic Days en die behoren tot een unisportfederatie die gesubsidieerd wordt voor het voeren van een topsportbeleid zoals bedoeld in artikel 2, 9°, van het decreet van 13 juli 2001 houdende de regeling van de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties, de koepelorganisatie en de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding en waarvan de sporttak is opgenomen in categorie 1° tot en met 5° van bijlage I van het besluit van de Vlaamse regering van 31 mei 2002 tot vaststelling van de voorwaarden tot het verkrijgen van subsidies inzake topsport genomen in uitvoering van dit decreet van 13 juli 2001 ;

b) de leerling-topsporter aan wie door de selectiecommissie, voorzien in het topsportconvenant zoals bedoeld in artikel 2, 14°, van het decreet van 13 juli 2001 houdende de regeling van de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties, de koepelorganisatie en de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding, een topsportstatuut wordt toegekend en die lid is van een door de Vlaamse overheid erkende sportfederatie ;

c) de sportbeoefenaar die lid is van een door de Vlaamse overheid erkende sportfederatie en die gepreselecteerd of geselecteerd is voor de Olympische Spelen, Paralympics, Wereldspelen of European Youth Olympic Days ;

11° erkende sportfederatie : elke sportfederatie, die erkend is op basis van het decreet van 13 juli 2001 houdende de regeling van de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties, de koepelorganisaties en de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding ;

12° kinesitherapeut : elke persoon die de kinesitherapie uitoefent onder de voorwaarden en op de wijze zoals omschreven in artikel 21bis van het koninklijk besluit van 10 november 1967 betreffende de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen ;

13° verpleegkundige : elke persoon die de verpleegkunde uitoefent onder de voorwaarden en op de wijze zoals omschreven in artikel 21quater van het koninklijk besluit van 10 november 1967 betreffende de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen".

Artikel 4

In artikel 4, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt 3° vervangen door wat volgt :

"3° met de regering of een overkoepelend orgaan van sportverenigingen samen te werken aan de onder 2° bedoelde initiatieven en maatregelen ;"

Artikel 5

In artikel 5 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht

1° 2° wordt vervangen door wat volgt :

"2° inhoud en frequentie van de sportmedische keuring en het preventief gezondheidsonderzoek ;"

2° een 5° en 6° worden toegevoegd, die luiden als volgt :

"5° minimale voorwaarden inzake opleiding van sportbeoefenaars voor de deelname aan sportmanifestaties" ;

6° minimale voorwaarden inzake preventief gezondheidsonderzoek van sportbeoefenaars voor de deelname aan sportmanifestaties".

Artikel 6

§ 1. In hetzelfde decreet worden de afdelingen I en II van Hoofdstuk II van Titel III opgeheven.

§ 2. Artikel 10 van hetzelfde decreet, opgeheven door het decreet van 20 december 1996, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing :

" Artikel 10

De regering kan een expertencommissie medisch verantwoord sporten oprichten.

De regering bepaalt in dat geval de opdracht, de samenstelling en de werking van deze expertencommissie, alsmede de vergoedingen die kunnen uitgekeerd worden aan de leden van de expertencommissie."

Artikel 7

Artikel 14 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 20 december 1996, wordt vervangen door wat volgt :

" Artikel 14

§ 1. De sportmedische keuring, bedoeld in artikel 20, en het preventief gezondheidsonderzoek, bedoeld in artikel 20 bis, worden toevertrouwd aan erkende keuringsartsen en erkende keuringscentra.

§ 2. De erkende keuringscentra zijn bevoegd voor de sportmedische keuring en het preventief gezondheidsonderzoek van getalenteerde sportbeoefenaars.

De regering kan bepalen dat de expertise van de erkende keuringscentra ter beschikking gesteld wordt van andere categorieën van sportbeoefenaars. Ze wijst in dat geval deze categorieën van sportbeoefenaars aan.

De erkende keuringscentra mogen, onverminderd andere wettelijke bepalingen, naast de sportmedische keuring en het preventief gezondheidsonderzoek ook medische adviezen met het oog op medisch verantwoorde sportbeoefening en letselpreventie verlenen, en sportmedische begeleiding organiseren.

De regering kan een programmatie invoeren voor het aantal erkende keuringscentra. Indien de regering een programmatie invoert, bepaalt ze daarvoor de criteria.

§ 3. De regering bepaalt de voorwaarden inzake erkenning die aan keuringsartsen en keuringscentra worden gesteld.

De regering erkent de keuringsartsen en de keuringscentra."

Artikel 8

Aan artikel 15 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 20 december 1996, wordt een § 3 toegevoegd, die luidt als volgt :

"§ 3. De regering kan bepalen wie de kosten van de toezichthoudende artsen ten laste moet nemen."

Artikel 9

Artikel 16 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 20 december 1996, wordt vervangen door wat volgt :

" Artikel 16

De in artikel 2, 7°, bedoelde dopingcontrole, wordt toevertrouwd aan erkende controleartsen en erkende controlelaboratoria, volgens de in artikel 26 bepaalde procedure.

De regering bepaalt de voorwaarden inzake erkenning die aan controleartsen, aan kinesitherapeuten en verpleegkundigen bevoegd voor controle en aan controlelaboratoria gesteld worden.

De regering erkent de controleartsen, de kinesitherapeuten, de verpleegkundigen en de controlelaboratoria."

Artikel 10

In hetzelfde decreet wordt het opschrift van hoofdstuk I van titel IV vervangen door wat volgt :

"Voorwaarden inzake leeftijdsgrenzen en opleiding"

Artikel 11

Artikel 19 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 20 december 1996, wordt vervangen door wat volgt :

" Artikel 19

Om te mogen deelnemen aan sportmanifestaties moet een sportbeoefenaar voldoen aan de in artikel 5, 3°, bedoelde voorwaarden inzake leeftijdsgrenzen, en opgeleid zijn overeenkomstig de in artikel 5, 5°, bedoelde opleidingsvoorwaarden.

De regering kan, onverminderd andere wettelijke bepalingen en rekening houdend met het specifieke karakter van de sportactiviteiten, de onderscheiden leeftijdsgrenzen en de voorwaarden waaronder jongeren worden opgeleid om aan sportmanifestaties deel te nemen, bepalen.

In dat laatste geval kan de opleiding van jeugdige sportbeoefenaars uitsluitend gebeuren door en onder de verantwoordelijkheid van begeleiders die beschikken over de nodige pedagogische en sporttechnische bekwaamheden, zoals bepaald door de regering."

Artikel 12

Aan artikel 20 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 20 december 1996, wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

"De regering kan bepalen wie de kosten voor de sportmedische keuring ten laste moet nemen."

Artikel 13

In hetzelfde decreet wordt in titel IV een hoofdstuk II bis, bestaande uit artikel 20 bis, ingevoegd, dat luidt als volgt :

"HOOFDSTUK II bis

Voorwaarden inzake preventief gezondheidsonderzoek

" Artikel 20 bis

Om te mogen deelnemen aan sportmanifestaties moet een sportbeoefenaar indien zo bepaald door de regering voldoen aan de in artikel 5, 6°, bedoelde voorwaarden inzake preventief gezondheidsonderzoek.

De regering kan, onverminderd andere wettelijke bepalingen en rekening houdend met het specifieke karakter van de sportactiviteiten, de inhoud en de frequentie van het preventief gezondheidsonderzoek bepalen.

De regering bepaalt de manier waarop de resultaten van het preventief gezondheidsonderzoek wordt bijgehouden.

De regering kan bepalen wie de kosten met betrekking tot het preventief gezondheidsonderzoek ten laste moet nemen."

Artikel 14

In artikel 21 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 1 worden de woorden "§ 2, 1° en 2°" vervangen door de woorden "§ 2, 1°, 2° en 3°" ;

2° § 2, 2° wordt vervangen door wat volgt : "2° het in bezit hebben zonder gewettigde reden van substanties en middelen als bedoeld in artikel 2, 6°" ;

3° in § 2, 3° worden de woorden "het misleiden van of het zich verzetten tegen" vervangen door de woorden "het misleiden van, het zich verzetten tegen of het verhinderen van".

Artikel 15

In artikel 22 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 20 december 1996, worden de woorden "artikel 2, 6°, a) en c)" vervangen door de woorden "artikel 2, 6°, a) en d)".

Artikel 16

In hetzelfde decreet wordt in titel IV een hoofdstuk III bis, bestaande uit artikel 22 bis, ingevoegd, dat luidt als volgt :

"HOOFDSTUK III bis

Voorwaarden inzake risicovechtsporten

" Artikel 22 bis

De regering kan de voorwaarden waaronder risicovechtsporten kunnen worden georganiseerd bepalen en neemt in dat geval de maatregelen om het toezicht op de naleving daarvan te verzekeren. Risicovechtsporten die een extreem risico inhouden voor de fysieke en psychische integriteit van de sportbeoefenaar kunnen door de regering worden verboden."

Artikel 17

In artikel 23 van hetzelfde decreet wordt § 1 vervangen door wat volgt :

"§ 1. Met het oog op de controle en het toezicht op de naleving van het bepaalde in artikel 19, 20, 20 bis, 21 en 22 bis is elke sportvereniging verplicht :

- 1° de regering, ten minste veertien dagen van tevoren, in kennis te stellen, op de wijze door haar bepaald, van alle geplande sportmanifestaties en georganiseerde voorbereidingen ;
- 2° de totale medewerking aan de controles en het toezicht, bedoeld in artikel 25, 26 en 29, te verlenen, te organiseren en te waarborgen ;
- 3° een comité voor de beteugeling van dopingpraktijken, hierna controlecomité te noemen, op te richten."

Artikel 18

In hetzelfde decreet wordt het opschrift van hoofdstuk I van titel V vervangen door wat volgt :

"HOOFDSTUK I

Leeftijdsgrenzen, opleidingsvoorwaarden, sportmedische keuring,
preventief gezondheidsonderzoek, risicovechtsporten".

Artikel 19

In artikel 25 van hetzelfde decreet wordt het eerste lid vervangen door wat volgt :

"De erkende controleartsen, de erkende kinesitherapeuten en de erkende verpleegkundigen, die daartoe opdracht hebben van de regering controleren de naleving van de in de artikelen 19, 20, 20 bis en 22 bis bedoelde voorwaarden en van het overeenkomstig artikel 22bis uitgevaardigde verbod."

Artikel 20

Artikel 26 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet 20 december 1996, wordt vervangen door wat volgt :

" Artikel 26

§ 1. De regering, een door de regering erkende internationale organisatie ter bestrijding van doping, de sportvereniging, of in voorkomend geval het controlecomité kunnen voor, tijdens of na een sportmanifestatie of georganiseerde voorbereiding dopingcontroles laten uitvoeren door erkende controleartsen.

§ 2. De regering, een door de regering erkende internationale organisatie ter bestrijding van doping, de sportvereniging of in voorkomend geval het controlecomité kunnen bij sportbeoefenaars op elk ogenblik dopingcontroles laten uitvoeren door erkende controleartsen zonder rekening te moeten houden met de voorwaarden, bepaald in artikel 27, 1°, 3° en 4°.

§ 3. De regering bepaalt de modaliteiten van de dopingcontrole en de wijze waarop erkende controleartsen hiervoor worden aangewezen.

§ 4. De erkende controleartsen kunnen zich bij de uitvoering van een dopingcontrole laten bijstaan door erkende kinesitherapeuten en erkende verpleegkundigen.

§ 5. De regering bepaalt de verplichtingen die een door de regering erkende internationale organisatie ter bestrijding van doping dient na te leven wanneer zulke organisatie een dopingcontrole wil laten uitvoeren."

Artikel 21

Aan artikel 27 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° 3° wordt vervangen door wat volgt :

"3° de regering, ten minste veertien dagen van tevoren, in kennis te stellen op de wijze door de regering bepaald, van de geplande dopingcontroles zoals bedoeld onder 1° en de erkende controleartsen, erkende kinesitherapeuten en erkende verpleegkundigen die deze dopingcontroles zullen uitvoeren" ;

2° een 6° wordt toegevoegd, dat luidt als volgt :

"6° de regering, ten laatste vier dagen na de controles uitgevoerd zoals bedoeld in artikel 26, § 2, in kennis te stellen, op de wijze door de regering bepaald, van de sportmanifestaties en voorbereidingen tijdens dewelke dopingcontroles werden uitgevoerd, van de dopingcontroles zelf, van de erkende controleartsen, de erkende kinesitherapeuten en de erkende verpleegkundigen die de dopingcontroles uitvoerden en van de erkende controlelaboratoria die de monsters, genomen tijdens de dopingcontrole zoals bedoeld in artikel 26, § 2, zullen analyseren."

Artikel 22

In de titel van Afdeling III van Hoofdstuk II van Titel V worden de woorden "controleartsen en controlelaboratoria" vervangen door de woorden "controleartsen, kinesitherapeuten en verpleegkundigen bevoegd voor controle en controlelaboratoria".

Artikel 23

Artikel 28 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet 20 december 1996, wordt vervangen door wat volgt :

" Artikel 28

§ 1. Onverminderd de bevoegdheden van de officieren van gerechtelijke politie kunnen de erkende controleartsen, de erkende kinesitherapeuten en de erkende verpleegkundigen, aangewezen volgens de bepalingen van artikel 26, in zoverre de wettelijke bepalingen inzake hun beroepsuitoefening het toelaten en met het oog op de uitvoering van een dopingcontrole :

- 1° alle inlichtingen inwinnen en elk onderzoek instellen die zij voor de dopingcontrole nodig achten ;
- 2° toezicht uitoefenen over de kledij, de sportuitrusting en de bagage van de sportbeoefenaar en van de begeleider ;
- 3° monsters nemen van lichaamsvochten, hoofdhaar en slijmvlies van de sportbeoefenaar ;
- 4° monsters nemen van de drank, van het voedsel en van substanties in het bezit van de sportbeoefenaar of van de begeleider ;
- 5° de in 3° en sub 4° bedoelde monsters voor analyse bezorgen aan het erkende controlelaboratorium ;
- 6° inzage en afschrift nemen van alle documenten die vereist zijn voor het vervullen van de bij dit decreet bepaalde opdracht.

§ 2. De erkende controleartsen, de erkende kinesitherapeuten en de erkende verpleegkundigen hebben toegang tot alle lokalen en plaatsen waar sportmanifestaties of voorbereidingen georganiseerd worden en tot de kleedkamers.

§ 3. Indien de erkende controleartsen, de erkende kinesitherapeuten en de erkende verpleegkundigen redden hebben om te geloven in het bestaan van dopingpraktijken kunnen zij binnentreden in de bewoonde lokalen met voorafgaande machtiging van de onderzoeksrechter. De bezoeken in de bewoonde lokalen moeten tussen 5 en 21 uur en door minstens twee controleartsen gezamenlijk gebeuren.

§ 4. De erkende controleartsen, de erkende kinesitherapeuten en de erkende verpleegkundigen kunnen bij de uitoefening van hun opdracht de bijstand van de federale of lokale politie vorderen.

§ 5. De erkende controleartsen, de erkende kinesitherapeuten en de erkende verpleegkundigen leggen hun bevindingen vast in een proces-verbaal, volgens de

voorwaarden bepaald door de regering, dat binnen zeven dagen aan de regering wordt gezonden. De regering stuurt hiervan, binnen veertien dagen na de dopingcontrole, een voor éénsluidend verklaard afschrift aan de procureur des Konings, aan de betrokken sportbeoefenaar, aan de sportvereniging waartoe hij behoort, in voorkomend geval aan het controlecomité en in voorkomend geval aan de door de regering erkende internationale organisatie ter bestrijding van doping wanneer de betreffende dopingcontrole werd uitgevoerd op initiatief van deze internationale organisatie. Voor zover het proces-verbaal enkel betrekking heeft op de monsternamen bij de sportbeoefenaar en de erkende controlearts geen bevindingen doet ten aanzien van andere personen dan de sportbeoefenaar, is de regering niet verplicht een voor éénsluidend verklaard afschrift te bezorgen aan de procureur des Konings.

§ 6. De regering bepaalt de wijze en de voorwaarden van monsterneming, genoemd in § 1, 3° en 4°, en de inrichting en de werking van de erkende controlelaboratoria.

§ 7. Indien de sportbeoefenaar een wettige reden voor weigering van de monsterneming van bloed aanvoert, oordeelt de controlearts het ingeroepen motief. De inhoud van de wettige reden mag door de controlearts niet worden onthuld als ze door het medisch geheim wordt gedekt."

Artikel 24

Aan artikel 29 van hetzelfde decreet wordt een § 3 toegevoegd, die luidt als volgt :

"§ 3. Met het oog op de opvolging van de individuele dossiers en met het oog op het aanmaken van statistische gegevens kunnen persoonsgegevens die aan de regering of haar administratie worden verstrekt of die zij bekomen in het kader van de wetgeving en reglementering inzake medisch verantwoorde sportbeoefening, door de administratie van de regering worden geregistreerd en bijgehouden in een databank. Hierbij houdt de administratie rekening met de verplichtingen opgelegd door de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens.

De regering kan bepalen hoelang de in het eerste lid bedoelde gegevens worden bijgehouden. Hierbij houdt de regering rekening met de doelstelling van de databank. De regering voorziet de nodige veiligheidsmaatregelen bij het beheer van de databank."

Artikel 25

In artikel 30 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in 1° worden na de woorden "voorwaarden inzake leeftijdsgrenzen" de volgende woorden toegevoegd :
"en opleiding" ;

2° er wordt een 4° en 5°, toegevoegd, die luiden als volgt :

"4° de overtreding van artikel 20bis door de sportbeoefenaar die deelneemt aan een sportmanifestatie zonder te voldoen aan de voorwaarden inzake preventief gezondheidsonderzoek ;

5° de overtreding van artikel 22bis door de sportbeoefenaar die deelneemt aan een sportmanifestatie zonder te voldoen aan de voorwaarden inzake risicovechtsporten of die deelneemt aan een sportmanifestatie inzake een risicovechtsport die overeenkomstig artikel 22bis door de regering werd verboden."

Artikel 26

In artikel 32 van hetzelfde decreet worden § 2 en § 3 vervangen door wat volgt :

"§ 2. De sportbeoefenaar wordt ten minste 14 dagen voor de zitting per aangetekend schrijven opgeroepen om te verschijnen op de plaats, de dag en het uur die door de voorzitter worden bepaald.

Indien de sportbeoefenaar minderjarig, doch ten minste vijftien jaar oud is, wordt hij samen met zijn ouders, voogden of degene die de minderjarige in hun bewaring hebben, ten minste 14 dagen voor de zitting per aangetekend schrijven opgeroepen om te verschijnen op de plaats, de dag en het uur die door de voorzitter worden bepaald.

Indien de minderjarige sportbeoefenaar geen vijftien jaar oud is, worden enkel de ouders, voogden of degene die de minderjarige in hun bewaring hebben, ten minste 14 dagen voor de zitting per aangetekend schrijven opgeroepen om te verschijnen op de plaats, de dag en het uur die door de voorzitter worden bepaald.

De minderjarige sportbeoefenaar die geen vijftien jaar oud is, wordt in kennis gesteld van de zitting en heeft het recht gehoord te worden op eigen verzoek.

§ 3. De oproepingsbrief vermeldt de overtredingen waarvoor de sportbeoefenaar, en in voorkomend geval zijn ouders, voogden of degene die de minderjarige sportbeoefenaar in hun bewaring hebben, zich moeten verantwoorden en de plaats waar hij, zijn advocaat of zijn arts, en in voorkomend geval zijn ouders, voogden of degene die de minderjarige sportbeoefenaar in hun bewaring hebben, het dossier kunnen inzien en er afschrift van kunnen nemen."

Artikel 27

Artikel 33 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

" Artikel 33

§ 1. De zittingen van de disciplinaire commissie zijn openbaar, tenzij de openbaarheid een gevaar oplevert voor de openbare orde of de goede zeden. Op verzoek van de sportbeoefenaar, en indien het een minderjarige sportbeoefenaar betreft op verzoek van zijn ouders, voogden of degene die hem in hun bewaring hebben, kan de disciplinaire commissie beslissen de zitting achter gesloten deuren te laten verlopen.

§ 2. De behandeling verloopt op tegenspraak. Indien de sportbeoefenaar, en in voorkomend geval zijn ouders, voogden of degene die de minderjarige sportbeoefenaar in hun bewaring hebben, niet verschijnen op de dag en het uur, bepaald in de oproepingsbrief, wordt de zaak bij verstek behandeld.

§ 3. De sportbeoefenaar en in voorkomend geval zijn ouders, voogden of degene die de minderjarige sportbeoefenaar in hun bewaring hebben, hebben het recht :

- 1° zich te laten bijstaan door een advocaat of arts van zijn keuze ;
- 2° indien de disciplinaire commissie het toestaat, zich te laten vertegenwoordigen door een advocaat of arts van zijn keuze ;
- 3° zich te laten bijstaan door een tolk, indien hij de Nederlandse taal niet verstaat of niet spreekt.

§ 4. De behandeling verloopt in de volgende orde :

- 1° de voorzitter zet de zaak uiteen ;

- 2° de sportbeoefenaar, en ingeval de sportbeoefenaar minderjarig is, zijn ouders, voogden of degene die de minderjarige sportbeoefenaar in hun bewaring hebben overeenkomstig artikel 32, worden gehoord en hebben het recht aanvullende onderzoeksmaatregelen, onder meer het horen van getuigen en deskundigen, te vragen ;
- 3° de vertegenwoordiger van de bevoegde administratie van de Vlaamse regering, aangewezen door het leidend personeelslid van deze administratie, wordt op zijn verzoek gehoord ;
- 4° de disciplinaire commissie beveelt, als daartoe grond bestaat, een aanvullend onderzoek of het horen van getuigen ;
- 5° de sportbeoefenaar, en in voorkomend geval zijn ouders, voogden of degene die de minderjarige sportbeoefenaar in hun bewaring hebben, dragen hun middelen van verdediging voor ;
- 6° de voorzitter verklaart de debatten voor gesloten."

Artikel 28

In artikel 34 van hetzelfde decreet worden § 2 en § 3 vervangen door wat volgt :

"§ 2. De beslissing moet met redenen zijn omkleed. Ze wordt onmiddellijk uitgesproken of uiterlijk op een zitting die wordt vastgesteld binnen 14 dagen die volgen op de zitting waarop de debatten voor gesloten zijn verklaard. Een afschrift van de beslissing wordt binnen zeven dagen per aangetekend schrijven aan de sportbeoefenaar, en in voorkomend geval aan de ouders, de voogden of degene die de minderjarige sportbeoefenaar in hun bewaring hebben, toegestuurd.

§ 3. Indien de beslissing bij verstek wordt genomen, wordt ze binnen zeven dagen per aangetekend schrijven aan de sportbeoefenaar, en in voorkomend geval aan de ouders, de voogden of degene die de minderjarige sportbeoefenaar in hun bewaring hebben, meegedeeld."

Artikel 29

In artikel 35 van hetzelfde decreet worden § 1 en § 3 vervangen door wat volgt :

"§ 1. Tegen een beslissing die bij verstek is genomen, kan de sportbeoefenaar, of in voorkomend geval de ouders, de voogden of degene die de minderjarige sportbeoefenaar in hun bewaring hebben, verzet aantekenen per aangetekend schrijven, gericht aan de voorzitter van de disciplinaire commissie.

Om ontvankelijk te zijn, moet het verzet worden aangetekend binnen 14 dagen na de dag van de verzending van het in artikel 34, § 3, bedoelde aangetekend schrijven."

"§ 3. Het verzet wordt als ongedaan beschouwd indien de sportbeoefenaar, en in voorkomend geval de ouders, de voogden of degene die de minderjarige sportbeoefenaar in hun bewaring hebben, die verzet aantekenden, niet verschijnen.

In dat geval kan tegen de beslissing, op het verzet gewezen, alleen hoger beroep worden aangetekend."

Artikel 30

Artikel 36 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 36

De in artikel 18 bedoelde disciplinaire raad neemt kennis van het hoger beroep dat door de sportbeoefenaar, of in voorkomend geval door de ouders, de voogden of degene die de minderjarige sportbeoefenaar in hun bewaring hebben, wordt ingesteld tegen de beslissingen die krachtens de artikelen 34 en 35 door de disciplinaire commissie zijn genomen."

Artikel 31

In artikel 40 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° § 1 wordt vervangen door wat volgt :

"§ 1. In geval van de in artikel 30, 1°, 2°, 4° en 5°, bedoelde overtredingen kan de disciplinaire commissie of de disciplinaire raad in hoger beroep beslissen de sportbeoefenaar een verbod op te leggen om aan enige sportmanifestatie en georganiseerde voorbereiding deel te nemen voor een termijn van minstens één maand en hoogstens drie maanden, en een administratieve geldboete op te leggen, of één van deze disciplinaire maatregelen alleen.

In geval van de in artikel 30, 3°, bedoelde overtreding kan de disciplinaire commissie of de disciplinaire raad in hoger beroep beslissen de sportbeoefenaar een verbod op te leggen om aan enige sportmanifestatie en georganiseerde voorbereiding deel te nemen voor een termijn van minstens drie maanden en hoogstens twee jaar, en bijkomend een administratieve geldboete op te leggen.

Het bedrag van de eventuele opgelegde administratieve geldboete wordt door de disciplinaire commissie of de disciplinaire raad in hoger beroep soeverein bepaald, rekening houdend met de ernst van de feiten. Het kan evenwel niet meer bedragen dan 25.000 euro.

Bovendien beslissen de disciplinaire commissie en de disciplinaire raad welk gedeelte van de kosten voor de controles, bedoeld in de artikelen 25 en 26, en van de kosten verbonden aan de procedure, bedoeld in de artikelen 32 en 38, ten laste van de sportbeoefenaar worden gelegd.

Als de sportbeoefenaar wordt vrijgesproken door de disciplinaire commissie of de disciplinaire raad in gevolge het negatieve resultaat van de tweede analyse leggen de disciplinaire commissie en de disciplinaire raad de analysekosten van de tweede analyse ten laste van de instantie die de dopingcontrole heeft bevolen" ;

2° in § 4, eerste lid, worden de woorden "voor een gedeelte" vervangen door de woorden "voor een gedeelte of volledig" ;

3° een § 5 en § 6 worden toegevoegd, die luiden als volgt :

"§ 5. De sportverenigingen, die onderworpen zijn aan statutaire, reglementaire of contractuele bepalingen van een plaatselijke, Vlaamse of nationale sportfederatie en waarbij de gesanctioneerde sportbeoefenaar aangesloten is, delen de aan de sportbeoefenaar opgelegde disciplinaire sanctie binnen 30 werkdagen na kennisgeving door de regering mede aan de internationale sportvereniging waartoe zij behoren.

§ 6. Ambtenaren die daartoe opdracht hebben van de regering, zien toe op de tenuitvoerlegging van de disciplinaire maatregelen, opgelegd door de disciplinaire commissie of de disciplinaire raad of door de disciplinaire organen van de sportvereniging waarvan de interne tuchtregeling door de regering werd erkend en die de bevoegdheid hebben disciplinaire maatregelen uit te spreken, op de wijze door de regering bepaald.

De disciplinaire schorsingen worden bekendgemaakt op de hiertoe door de regering gepubliceerde website en via de officieel door de sportfederaties opgerichte communicatiekanalen. Deze bekendmaking omvat

naam, voornaam en geboortedatum van de sportbeoefenaar, begin en einde van de schorsingsperiode en de sportdiscipline waarin de overtreding werd vastgesteld.

Indien de in het eerste lid genoemde ambtenaar vaststelt dat de sportbeoefenaar het opgelegde verbod om voor een bepaalde termijn aan enige sportmanifestatie en georganiseerde voorbereiding deel te nemen, niet naleeft, wordt dit ter kennis gebracht aan de voorzitter van de disciplinaire commissie. De disciplinaire commissie of de disciplinaire raad in hoger beroep kan dan beslissen dat de termijnen van het eerder opgelegde verbod worden verdubbeld. Bovendien beslissen de disciplinaire commissie en de disciplinaire raad in hoger beroep welk gedeelte van de kosten verbonden aan deze procedure voor de disciplinaire commissie en de disciplinaire raad, ten laste van de sportbeoefenaar wordt gelegd.

De artikelen 32 tot en met 39 zijn van overeenkomstige toepassing op de in het vorige lid bedoelde procedures."

Artikel 32

In artikel 41 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 20 december 1996, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° § 2, tweede lid, 3°, wordt vervangen door wat volgt :

"3° dat degene die een overtreding ten laste wordt gelegd minstens :

- a) schriftelijk en persoonlijk op de hoogte wordt gesteld van de hem ten laste gelegde feiten ;
- b) het recht heeft om, eventueel in tegenwoordigheid van of vertegenwoordigd door zijn advocaat of arts, alle stukken van het dossier in te zien ;
- c) het recht heeft om zich te laten bijstaan door een advocaat of arts van zijn keuze ;
- d) het recht heeft om, indien het disciplinair orgaan het toestaat, zich te laten vertegenwoordigen door een advocaat of arts van zijn keuze ;
- e) zich te laten bijstaan door een tolk, indien hij de Nederlandse taal niet verstaat of niet spreekt ;
- f) het recht heeft om gehoord te worden, zijn middelen van verdediging voor te dragen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te vragen".

2° aan § 2 wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

"Op vraag van de sportvereniging kan de regering de erkenning van de interne tuchtregeling van de sportvereniging beperken tot de dopingpraktijken, bedoeld in artikel 30, 3°. Ten aanzien van de overige in artikel 30 bedoelde overtredingen blijven dan de disciplinaire commissie en de disciplinaire raad van de Vlaamse Gemeenschap bevoegd en blijft de tuchtregeling van de Vlaamse Gemeenschap van toepassing."

Artikel 33

In artikel 42 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 20 december 1996, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 2, 3°, worden de woorden "hoogstens drie maanden" vervangen door de woorden "hoogstens twaalf maanden" ;

2° § 4 wordt vervangen door wat volgt :

"§ 4. De regering kan aan elke sportvereniging die geen gevolg geeft aan de in § 1 bedoelde aanmaning en die, in strijd met de bepalingen van artikel 4, eerste lid, 1°, 2°, 3° en 4°, artikel 4, tweede lid, en de artikelen 5, 6, 7 en 8, nalaat concrete vorm en inhoud te geven aan de bepalingen van dit decreet, één of meerdere van de in § 2, 1°, 2° en 3°, bedoelde sancties opleggen".

Artikel 34

Artikel 43 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 43

Wordt gestraft met gevangenisstraf van zes maanden tot vijf jaar en met geldboete van tweehonderd tot tweeduizend euro of met één van die straffen alleen :

- 1° hij die zich schuldig maakt aan het niet naleven of doen naleven van de voorwaarden inzake leeftijds-grenzen en opleiding, genoemd in artikel 19 ;
- 2° hij die zich schuldig maakt aan het niet naleven of doen naleven van de voorwaarden inzake sportmedi-sche keuring, genoemd in artikel 20 ;
- 3° hij die zich schuldig maakt aan een dopingpraktijk, zoals omschreven in artikel 2, 6°, a), b), c) of d), of aan een daarmee gelijkgestelde praktijk, zoals omschreven in artikel 21, § 2, 1°, 2° of 3° ;
- 4° hij die zich schuldig maakt aan het niet naleven of doen naleven van de voorwaarden inzake preventief gezondheidsonderzoek, genoemd in artikel 20bis ;
- 5° hij die zich schuldig maakt aan het niet naleven of doen naleven van de voorwaarden inzake risicovecht-sporten, genoemd in artikel 22bis, of die risicovechtsporten organiseert die verboden werden overeen-komstig artikel 22bis ;
- 6° hij die zich schuldig maakt aan het niet naleven of doen naleven van het aan de sportbeoefenaar opge-legde verbod om voor een bepaalde termijn aan enige sportmanifestatie en georganiseerde voorberei-ding deel te nemen."

Artikel 35

De volgende bepalingen worden opgeheven :

- 1° het decreet van 19 april 1995 houdende vaststelling van de voorwaarden inzake de opleiding voor de wielersport ;
- 2° artikel 1 ter van de wet van 15 juli 1960 tot zedelijke bescherming van de jeugd, ingevoegd bij de wet van 29 november 1984.

De besluiten genomen ter uitvoering van het voormelde decreet van 19 april 1995 blijven van kracht totdat zij door de Vlaamse regering worden opgeheven.

Artikel 36

Dit decreet treedt in werking de tiende dag na bekendmaking in het Belgisch Staatsblad, met uitzondering van artikel 35, eerste lid, 2°, dat in werking treedt op een door de Vlaamse regering vast te stellen datum.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse regering,

Patrick DEWAELE

*De Vlaamse minister van Sport
en Hoofdstedelijke Aangelegenheden,*

Guy VANHENGEL

KINDEFFECTRAPPORT

KINDEFFECTRAPPORT

1) Algemene omschrijving van het ontwerp van decreet

Van wie komt de beleidsmaatregel? Voor wie is de beleidsmaatregel bedoeld? Is het een maatregel van algemeen nut of is hij gericht op een specifieke doelgroep? In het laatste geval, omschrijf de doelgroep. Omschrijf de maatregel. Wat is de achterliggende gedachtegang? Welke problematiek wordt er behandeld?

Het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 maart 1991 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening is een initiatief van de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering, in de bevoegdheidssector medisch verantwoord sporten.

Het ontwerp van decreet kadert binnen het nieuwe sportbeleid van de Vlaamse regering. Daarbij is een inhoudelijke evaluatie en herwaardering van het decreet van 27 maart 1991 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening een belangrijk element. Dit decreet (verder afgekort als MVS-decreet) is terug te vinden in het Belgisch Staatsblad van 11 juni 1991. Het werd gewijzigd door het decreet van 20 december 1996 houdende oprichting van een Vlaamse Gezondheidsraad en van een Vlaamse Adviesraad inzake erkenning van verzorgingsvoorzieningen (Belgisch Staatsblad van 15 februari 1997).

Als gevolg van een evaluatie en van nieuwe inzichten inzake medisch verantwoorde sportbeoefening (onder meer inzake dopingbestrijding) is het nodig het MVS-decreet op een aantal punten te wijzigen.

De beleidsbrief Sport – Beleidsprioriteiten 2000-2001 stelt hieromtrent: *een bijsturing van het decreet inzake medisch verantwoorde sportbeoefening en de bijhorende uitvoeringsbesluiten wordt op dit moment overwogen om enerzijds de regelgeving te vereenvoudigen en anderzijds te actualiseren op basis van nieuwe visies en initiatieven. Dit decreet moet terug haar voorttrekkersrol van weleer spelen en kansen bieden voor een vooruitstrevend medisch verantwoord sportbeleid.*

De beleidsnota 2000-2004 stelt hierover verder : *in sommige sporten worden reeds op zeer jonge leeftijd topprestaties geleverd, met alle daaraan verbonden risico's. Onder druk van de sociale omgeving (ouders, supporters, vriendjes, ...) worden de kinderen aangezet om al op zeer jonge leeftijd in de georganiseerde competitiesport te stappen. Het spelelement durft te verdwijnen en de kinderen worden vaak louter prestatiegericht begeleid zonder de aangepaste pedagogische omkadering en ondersteuning. De vraag kan gesteld worden of het kind er is voor de trainer, de ouders, de club of eerder omgekeerd. De Vlaamse overheid dient hier regulerend en beschermend op te treden.*

Doelgroep:

Sportbeoefenaars, sportverenigingen, begeleiders.

Achterliggende gedachtegang:

Sportbeoefenaars hebben, onverschillig hun status als recreatiesporter of topsporter, het recht om hun sportieve activiteiten te beoefenen in medisch verantwoorde omstandigheden. Deze omstandigheden moeten de voorwaarden scheppen om enerzijds het fysieke en psychische welzijn van de sportbeoefenaars te bevorderen, en anderzijds toestanden en situaties voorkomen die hun gezondheid kunnen schaden. Het ontwerp van decreet, heeft net zoals het oorspronkelijke MVS-decreet, de ambitie om een globaal decretaal kader vast te stellen waarbinnen de sportbeoefening op positieve en voor de gezondheid schadeloze manier kan plaatsvinden. Gelet op de maatschappelijke ontwikkelingen en nieuwe wetenschappelijke inzichten sedert 1991 dringt een aanpassing van het oorspronkelijk decreet zich op.

Behandelde problematiek:

Voorwaarden inzake medisch verantwoorde sportbeoefening

- voorwaarden inzake leeftijdsgrenzen en opleiding;
- voorwaarden inzake sportmedische keuring;
- regelen ter bestrijding van dopingpraktijken;
- voorwaarden inzake risicovechtsporten.

2) Analyse van de effecten op kinderen

- a) *Werd bij de opstelling van het voorontwerp van decreet, expliciet, rekening gehouden met de bepalingen en beginselen van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind?*

☒ Ja ☐ Nee

Motiveer uw antwoord.

Voor het gedeelte van het ontwerp van decreet dat betrekking heeft op minderjarige sportbeoefenaars werd rekening gehouden met de bepalingen en beginselen van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind.

- b) *Welke domeinen worden door de beslissing beïnvloed? Wat zijn de te verwachten effecten voor kinderen op die domeinen? Wat is het verschil met de effecten op volwassenen? Motiveer uw antwoord.*

☐ Gezin

.....

☐ Huisvesting

.....

☒ Vrijtijdsbesteding (spel, sport, ...)

Jongeren komen via de media veel in contact met sport. Zij willen vaak naar het voorbeeld van de sportvedetten aan competitiesport gaan doen. Dit moet kunnen op medisch verantwoorde wijze.

In het ontwerp van decreet worden de sportverenigingen opgedragen er op toe te zien dat deze sportbeoefenaars op een degelijke manier worden opgeleid om deel te nemen aan sportmanifestaties. De sportverenigingen dienen hierin hun verantwoordelijkheid te nemen. Een degelijke opleiding impliceert in eerste instantie dat de personen die instaan voor de opleiding van sportbeoefenaars over de nodige pedagogische en sporttechnische bekwaamheid beschikken. Voor het overige kunnen de voorwaarden inzake opleiding aangepast en verfijnd worden naargelang de aard van de sportactiviteit en de sportmanifestatie.

Het te verwachten effect is gelegen in een grotere garantie op een kwaliteitsvolle opleiding voor jonge sportbeoefenaars..

Het is de sportvereniging die haar verantwoordelijkheid dient te nemen teneinde te voorzien in een behoorlijke opleiding. Hiernaast is het evenwel zo dat de sportbeoefenaar zelf de vereiste opleiding genoten moet hebben en dient te voldoen aan de leeftijdsvoorwaarden, zoals desgevallend door de regering bepaald, indien hij wenst deel te nemen aan een sportmanifestatie.

☒ Gezondheid en welzijn

Het gehele decreet kadert in de bescherming van de gezondheid van de sportbeoefenaar, niet alleen deze van de volwassen sportbeoefenaar, doch ook, en niet in het minst, deze van minderjarige sportbeoefenaars.

De bepaling van leeftijdsgrenzen beantwoordt aan de bekommernis om een einde te maken aan de organisatie van sportcompetities voor jonge kinderen. De nadruk wordt gelegd op het feit dat het organiseren van sportcompetities (motorvoertuigen, fietsen, ...) tussen kinderen van 6 tot 8 jaar geen zeldzaamheid meer is. Het gedrag van de ouders die tijdens deze wedstrijden dikwijls meer opgehitst zijn dan de kinderen zelf, stemt tot nadenken. Laat de competitiegeest eigen zijn aan onze maatschappij, deze toestand kan bezwaarlijk gesteund worden wanneer de sport zelf gevaarlijke aspecten vertoont. Indien bepaalde sporten onder bepaalde omstandigheden gevaarlijk zijn voor volwassenen, is dit als vanzelfsprekend nog in meerdere mate het geval voor kinderen.

De bepaling van leeftijdsgrenzen beoogt vooral de beteugeling van de aansporing tot gevaarlijke gedragingen. Een onderscheid dient gemaakt te worden tussen kinderen die op een gevaarlijke wijze spelen en volwassenen die competities organiseren waardoor kinderen door aan spelen deel te nemen in een gevaarlijke situatie terechtkomen.

☐ Mobiliteit

.....

☐ Onderwijs

.....

☐ Milieu

.....

☐ Andere:

.....

- c) Zijn de vier basisbeginselen van het Verdrag, zoals hieronder vermeld, van toepassing op het voorontwerp van decreet?

Zo ja, omcirkel het cijfer (1=zeer weinig; 5=zeer veel).

Zo nee, omcirkel NVT.

Motiveer uw antwoord.

1. Het hoger belang van het kind.

- algemeen: 1----2----3---(4)---5---NVT
- gezamenlijke verantwoordelijkheid van de ouders: 1----2----3---(4)---5---NVT
- verantwoordelijkheid van de overheid: 1----2----3---(4)---5---NVT
- verantwoordelijkheid van het kind zelf: 1---(2)---3---4---5---NVT

Het is in de eerste plaats de verantwoordelijkheid van de sportverenigingen die opleiding en sportmanifestaties voor jongeren organiseren om het nodige te doen teneinde sportbeoefening door minderjarigen in optimale omstandigheden te kunnen laten plaatsvinden en dit in het algemeen belang van het kind. Indien de sportverenigingen hun taak, om één of andere reden, niet naar behoren vervullen of kunnen vervullen, is het aan de regering om regelgevend op te treden inzake leeftijdsgrenzen en opleidingsvoorwaarden. Verder hoeft het geen betoog dat ook het gedrag van de ouders van de minderjarigen niet van enig belang is ontbloeit. Het is dus de eindverantwoordelijkheid van de overheid erop toe te zien dat het belang van het kind, zoals omschreven in het kinderrechtenverdrag, gerespecteerd wordt door de sportverenigingen, met inachtneming van de verantwoordelijkheid van de ouders, ... zonder dat deze laatste evenwel in tegenstelling mag zijn met het belang van het kind.

2. Het recht van het kind op non-discriminatie.

- algemeen: 1----2----3----4----5---(NVT)
- eerbiediging van de rechten van het kind, ongeacht ras, huidskleur, geslacht, taal, godsdienst, politieke of andere overtuiging, nationale, etnische of maatschappelijke afkomst, welstand, handicap, geboorte of andere omstandigheid van het kind of van zijn ouder of wettige voogd: 1----2----3----4----5---(NVT)
- verplichting van de overheid om alle passende maatregelen te nemen om het kind te

beschermen tegen alle vormen van discriminatie: 1----2----3----4----5---(NVT)

- de minderjarigheid van het kind geeft zelf aanleiding tot ongeoorloofde discriminatie bij de toepassing van het voorontwerp van decreet :

1----2----3----4----5---(NVT)

.....

3. Het recht van het kind op leven, overleven en ontwikkeling.

- algemeen: 1----2----3----4----5---(NVT)

- verplichting van de overheid om het kind te beschermen tegen mishandeling door de ouders of door degenen die de verantwoordelijkheid dragen voor de zorg van het kind:

1----2----3----4----5---(NVT)

- verplichting van de overheid om de nodige preventieve en curatieve maatregelen te nemen tegen kindermishandeling:

1----2----3----4----5---(NVT)

- recht op een behoorlijke levensstandaard: 1----2----3----4----5---(NVT)

.....

4. Het recht van het kind op participatie.

- algemeen: 1----2----3---(4)---5---NVT

- recht van het kind om zijn mening te kennen te geven in alle aangelegenheden die het kind betreffen:

1----2----3---(4)---5---NVT

- verplichting van de overheid om ervoor te zorgen dat aan de mening van het kind 'in overeenstemming met zijn of haar leeftijd en rijpheid' passend belang wordt gehecht :

1----2----3----4---(5)---NVT

- recht op toegang tot passende informatie : 1----2----3----4---(5)---NVT

- recht op vereniging : 1----2----3----4---(5)---NVT

- recht op vrijheid van gedachte, geweten en godsdienst: 1----2----3----4----5---(NVT)

In het ontwerp van decreet is de mogelijkheid voorzien om minderjarigen te sanctioneren bij overtreding van de bepalingen van het decreet. Net zoals volwassen sportbeoefenaars zullen minderjarige sportbeoefenaars bij overtreding dienen te verschijnen voor de disciplinaire commissie en ev. disciplinaire raad. In dit kader werden in het ontwerp van decreet een aantal procedurele waarborgen voorzien ter bescherming van de minderjarige sportbeoefenaar.

Het kind heeft te allen tijde het recht zijn mening te kennen te geven en kan op elk moment gehoord worden door de disciplinaire commissie of raad. Indien de sportbeoefenaar geen vijftien jaar is, worden enkel de ouders, voogden of degene die de minderjarige onder hun bewaring hebben opgeroepen om te verschijnen voor de disciplinaire commissie of raad. Dit betekent niet dat de disciplinaire organen niet kunnen verzoeken het kind zelf te horen. Vanaf de leeftijd van vijftien jaar wordt de minderjarige samen met zijn ouders, voogden of degene die hem onder bewaring hebben opgeroepen om te verschijnen, en hun middelen van verdediging voor te dragen.

Teneinde de verdediging voor te bereiden hebben de minderjarige sportbeoefenaar en zijn ouders, voogden of degene die hem onder bewaring hebben het recht het dossier in te zien en er afschrift van te nemen. Hiernaast hebben zij het recht te verzoeken dat de zaak achter gesloten deuren verloopt, zich te laten bijstaan door een advocaat van hun keuze, zich te laten bijstaan door een arts van hun keuze, met uitzondering van de erkende keurings-, controle- en toezichthoudende artsen en te verzoeken om bijkomende onderzoeksmaatregelen.

Het ontwerp van decreet waarborgt het participatiebeginsel in hoofde van de minderjarige en met name het hoorrecht van de minderjarige.

- d) Hoe werden deze gegevens verzameld? Kruis uw antwoord aan en motiveer het. Voeg zo mogelijk een kopie van de standpunten, artikels en uittreksels uit onderzoeken als bijlage toe en/ of vermeld heel duidelijk de gegevens van de geraadpleegde documentatie.

☒ algemene kennis (parate kennis, media, ...)

Bij de totstandkoming van huidig ontwerp van decreet werd een beroep gedaan op algemene kennis, gespecialiseerde tijdschriften en boeken, krantenartikels, de kennis van deskundigen op het gebied van medisch verantwoord sporten, ...

☒ raadpleging adviesorganen: Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap, Vlaamse Onderwijsraad, Sociaal-Economische Raad voor Vlaanderen, ...

Het ontwerp werd voor advies voorgelegd aan de Vlaamse Gezondheidsraad en de Vlaamse Sportraad.....

☐ op basis van onderzoeksgegevens

.....

☐ inbreng middenveld: Kinderrechtencoalitie, ...

.....

☐ raadpleging Kinderrechtencommissariaat

.....

.....

☐ enquête onder kinderen en jongeren (via onderwijs, jeugdwerk, ...)

.....

☐ via het aanspreekpunt Kinderrechten van de functioneel bevoegde administratie of instelling

Met dhr. Joost Van Haelst, belast met de coördinatie aanspreekpunten kinderrechten bij het departement WVC vond een bespreking plaats met als doel het kindeffectrapport verder te verfijnen.

.....

☐ andere

.....

3) Evaluatie effecten

a) Werden alternatieve beleidsvoornemens overwogen?

☐ Ja ☐ Nee

Motiveer uw antwoord.

.....

b) Gaf dit kindeffectrapport aanleiding tot een duidelijk aanwijsbare aanpassing van het voorontwerp van decreet?

☐ Ja ☐ Nee ☐ Niet bekend.

Motiveer uw antwoord.

.....

4) Varia

Zijn er overwegingen die hebben meegespeeld bij de opstelling van het voorontwerp van decreet, maar die nog niet aan bod zijn gekomen in dit kindeffectrapport? Zo ja, welke?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

5) Evaluatie werkwijze

a) Welke moeilijkheden ondervond u bij de opmaak van het kindeffectrapport?

.....

.....

.....

.....

.....

b) Welke suggesties hebt u om het kindeffectrapport gebruiksvriendelijker te maken?

.....

.....

.....

.....

.....

6) Beleidsconclusie

Welke voorstellen hebt u op basis van het gemaakte kindeffectrapport voor het beleid?

.....

.....

.....

.....

.....

7) Contactpersoon

Bij wie kan meer informatie verkregen worden over het opgemaakte kindeffectrapport (naam, administratieve entiteit, telefoon, e-mail)?

(Het is belangrijk om hier de naam op te geven van de persoon op de administratie die het dossier in concreto behandelt. Dat doet geen afbreuk aan het feit dat de politieke eindverantwoordelijkheid voor het indienen van het ontwerp van decreet en het kindeffectrapport in kwestie bij het Vlaams Parlement bij de regering en de bevoegde minister ligt.)

Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur, Administratie Gezondheidszorg, Afdeling Preventieve en Sociale Gezondheidszorg, De heer Dirk Dewolf, afdelingshoofd.

10 mei 2001

ADVIES VAN DE COMMISSIE VOOR DE BESCHERMING
VAN DE PERSOONLIJKE LEVENSSFEER

ADVIES Nr 21 / 2003 van 14 april 2003

O. Ref. : 10 / A / 2003 / 015

BETREFT : Voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 maart 1991 in zake medische verantwoorde sportbeoefening.

De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer,

Gelet op de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, inzonderheid artikel 29;

Gelet op de adviesaanvraag van 25 maart 2003 van de Vlaamse minister van Sport en Hoofdstedelijke Aangelegenheden ontvangen op 31 maart 2003;

Gelet op het verslag van dhr. E. Van Hove,

Brengt op 14 april 2003 het volgende advies uit:

I. VOORWERP VAN DE ADVIESAANVRAAG

Het voorliggende ontwerp decreet beoogt de actualisering van het decreet van 27 maart 1991 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening. Deze actualisering houdt een versterking in van het toezicht op het gebruik van verboden middelen die kunstmatig het prestatievermogen van sportbeoefenaars opvoeren. Vooreerst door uitbreiding van de mogelijkheid tot het nemen van stalen buiten competitieperiode, voorts door het viseren van niet alleen de sportbeoefenaar maar ook zijn omgeving bij het sanctioneren, en dit in nauw overleg met de gerechtelijke macht. De bevoegdheden van de controleartsen worden daartoe gevoelig uitgebreid tot en met het verlenen van de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie.

Het ontwerp decreet voorziet tevens in het elektronisch verwerken van de persoonsgegevens die bij deze controles worden verzameld en dit zowel voor de opvolging van de individuele dossiers als voor het aanmaken van statistische gegevens ten behoeve van het beleid. Specifiek aangaande dit voornemen wordt het advies van de Commissie gevraagd. Tevens wordt aan de Commissie de bepaling voorgelegd die voorziet in de bekendmaking van de disciplinaire maatregelen op een website en via andere nog te bepalen communicatiekanalen.

II. HET VERWERKEN VAN CONTROLE PERSOONSGEGEVENS

Het ontwerp decreet wil een specifieke wettelijke basis creëren voor het elektronisch verwerken van de persoonsgegevens die in de loop van de werking van de controlediensten worden verzameld en verstrekt aan de administratie. Twee doelstellingen worden gestipuleerd:

1. De opvolging van individuele dossiers;
2. het aanmaken van statistische gegevens.

Vooreerst moet opgemerkt worden dat de WVP niet enkel van toepassing is op elektronische verwerkingen van persoonsgegevens, maar ook op manueel verwerkte dossiers voorzover deze systematisch persoonsgegevens gebruiken. Het opvolgen van individuele dossiers door de ambtenaren die met het toezicht belast zijn is inherent aan het vervullen van hun opdracht, of daar nu elektronische hulpmiddelen worden bij ingezet of niet. Bij het verwerken van persoonsgegevens zijn deze ambtenaren wel gehouden om alle verplichtingen van de WVP te respecteren. Dit houdt in:

- Dat de verzamelde gegevens proportioneel moeten zijn aan de doelstelling en ter zake dienend;
- Dat de betrokkene ingelicht wordt van deze verwerking op het ogenblik dat hij er wordt aan onderworpen en van zijn rechten en plichten ter zake;
- Dat, vermits er medische persoonsgegevens worden verzameld, in normale omstandigheden de verwerking onder het toezicht staat van een beroepsbeoefenaar in de gezondheidszorg;
- Dat de betrokkene recht van inzage en verbetering heeft
- Dat de gegevens niet langer bewaard worden dan vereist voor de doelstelling;
- Dat er een aangifte van deze verwerking wordt gedaan.

Voorts is de verantwoordelijke voor de verwerking gehouden om alle veiligheidsmaatregelen te nemen die vereist zijn bij het verwerken van zulke gevoelige gegevens. Men denke aan:

- Het eenduidig omschrijven wie gemachtigd is om deze gegevens te gebruiken en onder welke modaliteiten en daar een technische implementatie van voorzien met paswoorden, logins en logging.
- De fysische en elektronische toegang tot de gegevens afschermen voor onbevoegden binnen of buiten de eigen administratie.;

De Commissie beveelt tevens het aanstellen van een veiligheidsconsulent aan bij het verwerken van persoonsgegevens.

Vermits deze verwerking inherent is aan het toezicht en het instemmen met het toezicht een wettelijke voorwaarde is van de georganiseerde sportbeoefening, kan de betrokkene zich enkel onttrekken aan de verwerking door te verzaken aan de georganiseerde sportbeoefening.

Als een tweede doelstelling vermeldt het ontwerp 'het aanmaken van statistische gegevens'. Een verwerking met deze doelstelling veronderstelt dat er op geregelde tijdstippen een extractie van gegevens uit de individuele dossiers wordt doorgevoerd op min of meer geïnformatiseerde wijze: van manueel, gebruik makend van registratieformulieren, tot volledig elektronisch met een query script. In ieder geval komt er een verzameling van individuele records tot stand die dan statistisch geanalyseerd kunnen worden. Deze records moeten op hun beurt proportioneel zijn aan de doelstelling. Typisch heeft men voor statistische verwerking geen behoefte aan identificatiegegevens en zal het volstaan dat deze records 'gecodeerde persoonsgegevens' bevatten. Het resultaat van de statistische analyse: de tabellen en rapporten kunnen daarenboven mits enige zorg volledig anoniem zijn.

Ook voor deze verwerking gelden mutatis mutandis de modaliteiten zoals aangegeven voor het toezicht. In het bijzonder moet men er over waken dat de data extractie niet overmatig gebeurt, want de toegang tot deze gegevens zal uiteraard ruimer zijn dan deze die geldt voor de dossieropvolging.

Het zou nuttig zijn dat het decreet in sommige van deze voorwaarden van verwerking voorziet of verwijst naar een uitvoeringsbesluit waarin de maatregelen zullen worden geconcretiseerd. De Commissie zal graag adviseren bij de eventuele uitvoeringsmaatregelen.

III. DE BEKENDMAKING VAN DE DISCIPLINAIRE MAATREGELEN OP EEN WEBSITE

De Commissie heeft bij vorige gelegenheden al opgemerkt dat het publieke karakter van onze rechtspleging de bedoeling heeft een eerlijke behandeling van de beschuldigde te verzekeren en geenszins een onderdeel van de strafmaat is. De publiciteit mag dan ook niet verder gaan dan wat in deze optiek vereist is. De openbaarheid van de zittingen is terecht, het opmaken van schandlijsten is het niet. Bij sommige gerechtelijke uitspraken dient de publicatie een nuttig doel van openbare orde, zoals deze van faillissementen. In het geval van een disciplinaire maatregel ten opzichte van een sportbeoefenaar lijkt niet onmiddellijk een ander doel te onderkennen dan het invoeren van een virtuele schandpaal.

Men zou kunnen argumenteren dat dit in het geval van georganiseerde sportbeoefening wel gepast is. Vooreerst gaat het hier om een activiteit die per definitie de publiciteit zoekt. Een sanctie oplopen voor doping is dan een vorm van 'verliezen' die evenzeer zich op het publieke toneel moet afspelen als het overwinnen. Verder zou men kunnen stellen dat het hier niet gaat om rechtspleging ten opzichte van criminele feiten maar eerder om opvoedkundige maatregelen ten opzichte van morele fouten. In deze sfeer is publieke beschaming nog meer aanvaard dan in de criminele sfeer. Deze argumenten zijn echter bij nader toezien moeilijk vol te houden.

De memorie van toelichting plaatst de publicatie op een website binnen de opdracht van de ambtenaren belast met het toezicht. Zij moeten kunnen nagaan of de gesanctioneerde niet ontsnapt door een andere aansluiting te nemen en dergelijke. Een beperkte vorm van elektronische publicatie ten behoeve van de toezichthoudende ambtenaren en de verantwoordelijken van sportverenigingen die met de uitvoering van de sancties belast zijn valt dan ook te verantwoorden. De nu voorgestelde verspreiding, via een open website en dan nog over te nemen in sportpublicaties en websites van sportverenigingen is overmatig.

OM DEZE REDENEN,

Verleent de Commissie een gunstig advies, onder voorbehoud van de gemaakte bemerkingen, in het bijzonder het afzien van een algemene publicatie van de sancties.

De secretaris,

De voorzitter,

(get.) J. BARET,

(get.) P. THOMAS.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 35.621/3

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 20 juni 2003 door de Vlaamse minister van Wonen, Media en Sport verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "tot wijziging van het decreet van 27 maart 1991 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening", heeft, na de zaak te hebben onderzocht op de zitting van 8 juli 2003, op 11 juli 2003 het volgende advies gegeven :

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich in hoofdzaak beperkt tot het onderzoek van de bevoegdheid van de stellers van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

*

* *

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Het voor advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe het decreet van 27 maart 1991 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening op een aantal punten te wijzigen en aan te vullen.

Die wijzigingen en aanvullingen komen inzonderheid neer op :

- een verruiming van het begrip "dopingpraktijk";
- het creëren van de mogelijkheid om een expertencommissie medisch verantwoord sporten op te richten;
- een verruiming van de opdrachten van de erkende keuringscentra;
- het invoeren van een voorwaarde inzake opleiding om te mogen deelnemen aan sportmanifestaties, en het creëren van de mogelijkheid tot invoering van een verplicht preventief gezondheidsonderzoek voor wie aan sportmanifestaties wil deelnemen;
- het creëren van een uitdrukkelijke rechtsgrond voor het regelen van risicovechtsporten;
- een uitbreiding van de bevoegdheden van de erkende controleartsen i.v.m. dopingcontroles, en het invoeren van de mogelijkheid om ook kinesitherapeuten en verpleegkundigen met het oog op het verrichten van dopingcontroles te erkennen;

- het invoeren van de mogelijkheid om dopingcontroles ook buiten het competitiegebeuren te laten plaatsvinden, met name in de woning van een sportbeoefenaar of een begeleider;
- de oprichting van een databank, beheerd door het bestuur, met persoonsgegevens;
- een wijziging van de procedures voor de disciplinaire commissie en de disciplinaire raad;
- een verruiming van de mogelijkheden om sancties op te leggen aan sportverenigingen en sportbeoefenaars.

*
* *

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 3

3. In het ontworpen artikel 2, 10°, a, van het decreet van 27 maart 1991 wordt verwezen naar bijlage I bij het besluit van de Vlaamse regering van 31 mei 2002 tot vaststelling van de voorwaarden tot het verkrijgen van subsidies inzake topsport.

Om wetgevingstechnische redenen is het beter de toepassing van de bepaling van een decreet niet te doen afhangen van een welbepaald uitvoeringsbesluit. In fine van het voornoemde artikel 2, 10°, a, kan dan ook beter geschreven worden : "en waarvan de sporttak is opgenomen in een lijst die is vastgesteld door de Vlaamse regering". Het staat dan aan de Vlaamse regering om, ter uitvoering van de ontworpen bepaling, de lijst van de bedoelde sporttakken vast te stellen, hetzij in een apart besluit, hetzij door een verwijzing naar de categorieën 1° tot 5° van de genoemde bijlage bij het besluit van 31 mei 2002.

Artikel 8

4. Zoals uit de memorie van toelichting blijkt, is het de bedoeling dat niet enkel de tenlasteneming van de onkosten, maar ook die van het honorarium van de

toezichthoudende artsen geregeld kan worden. Om interpretatieproblemen te vermijden, kan in het ontworpen artikel 15, § 3, dan ook beter geschreven worden : "het ereloon en de kosten".

Mutatis mutandis geldt deze opmerking eveneens voor het ontworpen artikel 20, vierde lid (artikel 12 van het ontwerp), en voor het ontworpen artikel 20*bis*, vierde lid (artikel 13 van het ontwerp).

Artikel 16

5. Volgens de memorie van toelichting is het de bedoeling dat de Vlaamse regering gemachtigd wordt, niet enkel om de voorwaarden te bepalen waaronder risicovechtsporten georganiseerd kunnen worden, maar ook om in een erkenningsregeling te voorzien. Die laatste bedoeling blijkt echter niet uit de tekst van het ontwerp.

Hierop gewezen, heeft de gemachtigde ambtenaar voorgesteld om het ontworpen artikel 22*bis* te vervangen als volgt :

"Art. 22*bis*. De regering kan de voorwaarden waaronder risicovechtsporten kunnen worden georganiseerd bepalen en neemt in dat geval de maatregelen om het toezicht op de naleving daarvan te verzekeren. De regering kan bepalen dat een erkenning vereist is voor degenen die de beoefening van risicovechtsporten organiseren of aanleren of die sportmanifestaties van risicovechtsporten organiseren. De regering kan desgevallend de erkenningsvoorwaarden en een erkenningsprocedure uitwerken. Risicovechtsporten die een extreem risico inhouden voor de fysieke en psychische integriteit van de sportbeoefenaar kunnen door de regering worden verboden."

Dat tekstvoorstel komt tegemoet aan de bedoeling van de stellers van het ontwerp.

Artikel 31

6. Het ontworpen artikel 40, § 6, bepaalt o.m. dat disciplinaire schorsingen worden bekendgemaakt op een door de regering gepubliceerde website.

35.621/3

In haar advies nr. 21/2003 van 14 april 2003 heeft de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer zich negatief uitgesproken over die regeling. Volgens de Commissie komt de regeling neer op het invoeren van een "virtuele schandpaal", en is de ermee gepaard gaande verspreiding van persoonsgegevens "overmatig".

De Raad van State meent de aandacht te moeten vestigen op het feit dat de bekendmaking van persoonsgegevens een inmenging inhoudt in het recht op eerbiediging van het privé-leven, gewaarborgd bij artikel 8 van het Europees Verdrag over de rechten van de mens, artikel 17 van het Internationaal Verdrag inzake burgerlijke en politieke rechten en artikel 22 van de Grondwet. Opdat zulke inmenging verenigbaar zou zijn met het bedoelde grondrecht, is o.m. vereist dat ze "noodzakelijk" is om een bepaald wettig doel te bereiken, hetgeen mede inhoudt dat er een redelijk evenredigheidsverband moet bestaan tussen de gevolgen van de maatregel voor de betrokken persoon en de belangen van de gemeenschap.

Het staat aan de stellers van het ontwerp om aan te tonen dat dit evenredigheidsverband te dezen bestaat. De uitleg die ter zake in de memorie van toelichting wordt gegeven, ter weerlegging van het standpunt van de Commissie, is in dit opzicht geenszins overtuigend.

35.621/3

De kamer was samengesteld uit

de Heren	W. DEROOVER,	eerste voorzitter,
	D. ALBRECHT, P. LEMMENS,	staatsraden,
	H. COUSY,	assessor van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	toegevoegd griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevr. K. BAMS, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld door Mevr. M.-C. CEULE, eerste referendaris-afdelingshoofd.

DE GRIFFIER,

DE EERSTE VOORZITTER,

A.-M. GOOSSENS

W. DEROOVER

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Wonen,
Media en Sport ;

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Vlaamse minister van Wonen, Media en Sport
is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering,
bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet
in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegen-
heid.

Artikel 2

In artikel 1 van het decreet van 27 maart 1991 inza-
ke medisch verantwoorde sportbeoefening worden
de woorden "aangelegenheid als bedoeld in artikel
59bis van de Grondwet" vervangen door het woord
"gemeenschapsaangelegenheid".

Artikel 3

In artikel 2 van hetzelfde decreet worden de vol-
gende wijzigingen aangebracht :

1° in 4° wordt het woord "hoofdzakelijk" ge-
schrapt ;

2° 6° wordt vervangen door wat volgt :

"6° dopingpraktijk :

- a) het gebruik van substanties en middelen
die, overeenkomstig artikel 22, door de
regering verboden zijn ;
- b) het gebruik van substanties of de aan-
wending van middelen om het prestatie-

vermogen van de sportbeoefenaar
kunstmatig op te voeren, wanneer hier-
door schade veroorzaakt kan worden
aan zijn fysieke of psychische
integriteit ;

- c) de manipulatie van de genetische eigen-
schappen van de sportbeoefenaar om
zijn prestatievermogen kunstmatig op te
voeren ;
- d) het gebruik van substanties of het aan-
wenden van middelen die ertoe strekken
dopingpraktijken zoals bedoeld onder
a), b) en c) te verdoezelen ;" ;

3° 7° wordt vervangen door wat volgt :

"7° dopingcontrole : de procedure betreffende
de controle op dopingpraktijken die op ini-
tiatief van de regering, de sportvereniging
of de door de regering erkende internatio-
nale organisatie ter bestrijding van doping,
wordt bevolen ;" ;

4° een 9°, 10°, 11°, 12° en 13° worden toegevoegd,
die luiden als volgt :

"9° risicovechtsporten : de sporten waarbij het
intentioneel toedienen van slagen of stoten
toegestaan is ;

10° getalenteerde sportbeoefenaars :

- a) alle topsporters die zich voorbereiden
op en kunnen deelnemen aan de Olym-
pische Spelen, Paralympics, Wereldspe-
len, Wereldkampioenschappen, Europe-
se Kampioenschappen en European
Youth Olympic Days en die behoren tot
een unisportfederatie die gesubsidieerd
wordt voor het voeren van een topsport-
beleid zoals bedoeld in artikel 2, 9°, van
het decreet van 13 juli 2001 houdende
de regeling van de erkenning en subsi-
diëring van de Vlaamse sportfederaties,
de koepelorganisatie en de organisaties
voor de sportieve vrijetijdsbesteding en
waarvan de sporttak is opgenomen in
een lijst die is vastgesteld door de
Vlaamse regering ;
- b) de leerling-topsporter aan wie door de
selectiecommissie, voorzien in het top-
sportconvenant zoals bedoeld in artikel
2, 14°, van het decreet van 13 juli 2001
houdende de regeling van de erkenning

en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties, de koepelorganisatie en de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding, een topsportstatuut wordt toegekend en die lid is van een door de Vlaamse overheid erkende sportfederatie ;

c) de sportbeoefenaar die lid is van een door de Vlaamse overheid erkende sportfederatie en die geselecteerd of geselecteerd is voor de Olympische Spelen, Paralympics, Wereldspelen of European Youth Olympic Days ;

11° erkende sportfederatie : elke sportfederatie die erkend is op basis van het decreet van 13 juli 2001 houdende de regeling van de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties, de koepelorganisaties en de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding ;

12° kinesitherapeut : elke persoon die de kinesitherapie uitoefent onder de voorwaarden en op de wijze zoals omschreven in artikel 21bis van het koninklijk besluit van 10 november 1967 betreffende de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen ;

13° verpleegkundige : elke persoon die de verpleegkunde uitoefent onder de voorwaarden en op de wijze zoals omschreven in artikel 21quater van het koninklijk besluit van 10 november 1967 betreffende de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen."

Artikel 4

In artikel 4, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt 3° vervangen door wat volgt :

"3° met de regering of een overkoepelend orgaan van sportverenigingen samen te werken aan de onder 2° bedoelde initiatieven en maatregelen ;".

Artikel 5

In artikel 5 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° 2° wordt vervangen door wat volgt :

"2° inhoud en frequentie van de sportmedische keuring en het preventief gezondheidsonderzoek ;" ;

2° een 5° en 6° worden toegevoegd, die luiden als volgt :

"5° minimale voorwaarden inzake opleiding van sportbeoefenaars voor de deelname aan sportmanifestaties ;

6° minimale voorwaarden inzake preventief gezondheidsonderzoek van sportbeoefenaars voor de deelname aan sportmanifestaties."

Artikel 6

§ 1. In hetzelfde decreet worden de afdelingen I en II van hoofdstuk II van titel III opgeheven.

§ 2. Artikel 10 van hetzelfde decreet, opgeheven door het decreet van 20 december 1996, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing :

"Artikel 10

De regering kan een expertencommissie medisch verantwoord sporten oprichten.

De regering bepaalt in dat geval de opdracht, de samenstelling en de werking van deze expertencommissie, alsmede de vergoedingen die kunnen uitgekeerd worden aan de leden van de expertencommissie."

Artikel 7

Artikel 14 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 20 december 1996, wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 14

§ 1. De sportmedische keuring, bedoeld in artikel 20, en het preventief gezondheidsonderzoek, bedoeld in artikel 20bis, worden toevertrouwd aan erkende keuringsartsen en erkende keuringscentra.

§ 2. De erkende keuringscentra zijn bevoegd voor de sportmedische keuring en het preventief gezondheidsonderzoek van getalenteerde sportbeoefenaars.

De regering kan bepalen dat de expertise van de erkende keuringscentra ter beschikking gesteld wordt van andere categorieën van sportbeoefenaars. Ze wijst in dat geval deze categorieën van sportbeoefenaars aan.

De erkende keuringscentra mogen, onverminderd andere wettelijke bepalingen, naast de sportmedische keuring en het preventief gezondheidsonderzoek, ook medische adviezen met het oog op medisch verantwoorde sportbeoefening en letselpreventie verlenen, en sportmedische begeleiding organiseren.

De regering kan een programmatie invoeren voor het aantal erkende keuringscentra. Indien de regering een programmatie invoert, bepaalt ze daarvoor de criteria.

§ 3. De regering bepaalt de voorwaarden inzake erkenning die aan keuringsartsen en keuringscentra worden gesteld.

De regering erkent de keuringsartsen en de keuringscentra."

Artikel 8

Aan artikel 15 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 20 december 1996, wordt een § 3 toegevoegd, die luidt als volgt :

"§ 3. De regering kan bepalen wie het ereloon en de kosten van de toezichhoudende artsen ten laste moet nemen."

Artikel 9

Artikel 16 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 20 december 1996, wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 16

De in artikel 2, 7°, bedoelde dopingcontrole wordt toevertrouwd aan erkende controleartsen en er-

kende controlelaboratoria, volgens de in artikel 26 bepaalde procedure.

De regering bepaalt de voorwaarden inzake erkenning die aan controleartsen, aan kinesitherapeuten en verpleegkundigen bevoegd voor controle en aan controlelaboratoria gesteld worden.

De regering erkent de controleartsen, de kinesitherapeuten, de verpleegkundigen en de controlelaboratoria."

Artikel 10

In hetzelfde decreet wordt het opschrift van hoofdstuk I van titel IV vervangen door wat volgt :

"Voorwaarden inzake leeftijdsgrenzen en opleiding".

Artikel 11

Artikel 19 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 20 december 1996, wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 19

Om te mogen deelnemen aan sportmanifestaties moet een sportbeoefenaar voldoen aan de in artikel 5, 3°, bedoelde voorwaarden inzake leeftijdsgrenzen, en opgeleid zijn overeenkomstig de in artikel 5, 5°, bedoelde opleidingsvoorwaarden.

De regering kan, onverminderd andere wettelijke bepalingen en rekening houdend met het specifieke karakter van de sportactiviteiten, de onderscheiden leeftijdsgrenzen en de voorwaarden waaronder jongeren worden opgeleid om aan sportmanifestaties deel te nemen, bepalen.

In dat laatste geval kan de opleiding van jeugdige sportbeoefenaars uitsluitend gebeuren door en onder de verantwoordelijkheid van begeleiders die beschikken over de nodige pedagogische en sporttechnische bekwaamheden, zoals bepaald door de regering."

Artikel 12

Aan artikel 20 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 20 december 1996, wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

"De regering kan bepalen wie het ereloon en de kosten voor de sportmedische keuring ten laste moet nemen."

Artikel 13

In hetzelfde decreet wordt in titel IV een hoofdstuk IIbis, bestaande uit een artikel 20bis, ingevoegd, dat luidt als volgt :

"HOOFDSTUK IIbis

Voorwaarden inzake preventief
gezondheidsonderzoek

" Artikel 20bis

Om te mogen deelnemen aan sportmanifestaties moet een sportbeoefenaar indien zo bepaald door de regering voldoen aan de in artikel 5, 6°, bedoelde voorwaarden inzake preventief gezondheidsonderzoek.

De regering kan, onverminderd andere wettelijke bepalingen en rekening houdend met het specifieke karakter van de sportactiviteiten, de inhoud en de frequentie van het preventief gezondheidsonderzoek bepalen.

De regering bepaalt de manier waarop de resultaten van het preventief gezondheidsonderzoek worden bijgehouden.

De regering kan bepalen wie het ereloon en de kosten met betrekking tot het preventief gezondheidsonderzoek ten laste moet nemen."

Artikel 14

In artikel 21 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 1 worden de woorden "§ 2, 1° en 2°" vervangen door de woorden "§ 2, 1°, 2° en 3°" ;

2° in § 2 wordt 2° vervangen door wat volgt :

"2° het in bezit hebben zonder gewettigde reden van substanties en middelen als bedoeld in artikel 2, 6° ;" ;

3° in § 2, 3°, worden de woorden "het misleiden van of het zich verzetten tegen" vervangen door de woorden "het misleiden van, het zich verzetten tegen of het verhinderen van".

Artikel 15

In artikel 22 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 20 december 1996, worden de woorden "artikel 2, 6°, a) en c)" vervangen door de woorden "artikel 2, 6°, a) en d)".

Artikel 16

In hetzelfde decreet wordt in titel IV een hoofdstuk IIIbis, bestaande uit een artikel 22bis, ingevoegd, dat luidt als volgt :

"HOOFDSTUK IIIbis

Voorwaarden inzake risicovechtsporten

" Artikel 22bis

De regering kan de voorwaarden waaronder risicovechtsporten kunnen worden georganiseerd bepalen en neemt in dat geval de maatregelen om het toezicht op de naleving daarvan te verzekeren. De regering kan bepalen dat een erkenning vereist is voor degenen die de beoefening van risicovechtsporten organiseren of aanleren of die sportmanifestaties van risicovechtsporten organiseren. De regering kan desgevallend de erkenningsvoorwaarden en een erkenningsprocedure uitwerken. Risicovechtsporten die een extreem risico inhouden voor de fysieke en psychische integriteit van de sportbeoefenaar kunnen door de regering worden verboden."

Artikel 17

In artikel 23 van hetzelfde decreet wordt § 1 vervangen door wat volgt :

"§ 1. Met het oog op de controle en het toezicht op de naleving van het bepaalde in artikelen 19, 20, 20bis, 21 en 22bis is elke sportvereniging verplicht :

- 1° de regering, ten minste veertien dagen van tevoren, in kennis te stellen, op de wijze door haar bepaald, van alle geplande sportmanifestaties en georganiseerde voorbereidingen ;
- 2° de totale medewerking aan de controles en het toezicht, bedoeld in artikelen 25, 26 en 29, te verlenen, te organiseren en te waarborgen ;
- 3° een comité voor de beteugeling van dopingpraktijken, hierna controlecomité te noemen, op te richten."

Artikel 18

In hetzelfde decreet wordt het opschrift van hoofdstuk I van titel V vervangen door wat volgt :

"HOOFDSTUK I

Leeftijdsgrenzen, opleidingsvoorwaarden, sportmedische keuring, preventief gezondheidsonderzoek, risicovechtsporten".

Artikel 19

In artikel 25 van hetzelfde decreet wordt het eerste lid vervangen door wat volgt :

"De erkende controleartsen, de erkende kinesitherapeuten en de erkende verpleegkundigen, die daartoe opdracht hebben van de regering controleren de naleving van de in de artikelen 19, 20, 20bis en 22bis bedoelde voorwaarden en van het overeenkomstig artikel 22bis uitgevaardigde verbod."

Artikel 20

Artikel 26 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet 20 december 1996, wordt vervangen door wat volgt :

" Artikel 26

§ 1. De regering, een door de regering erkende internationale organisatie ter bestrijding van doping,

de sportvereniging, of in voorkomend geval het controlecomité kunnen voor, tijdens of na een sportmanifestatie of georganiseerde voorbereiding dopingcontroles laten uitvoeren door erkende controleartsen.

§ 2. De regering, een door de regering erkende internationale organisatie ter bestrijding van doping, de sportvereniging of in voorkomend geval het controlecomité kunnen bij sportbeoefenaars op elk ogenblik dopingcontroles laten uitvoeren door erkende controleartsen zonder rekening te moeten houden met de voorwaarden, bepaald in artikel 27, 1°, 3° en 4°.

§ 3. De regering bepaalt de modaliteiten van de dopingcontrole en de wijze waarop erkende controleartsen hiervoor worden aangewezen.

§ 4. De erkende controleartsen kunnen zich bij de uitvoering van een dopingcontrole laten bijstaan door erkende kinesitherapeuten en erkende verpleegkundigen.

§ 5. De regering bepaalt de verplichtingen die een door de regering erkende internationale organisatie ter bestrijding van doping dient na te leven wanneer zulke organisatie een dopingcontrole wil laten uitvoeren."

Artikel 21

Aan artikel 27 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° 3° wordt vervangen door wat volgt :

"3° de regering, ten minste veertien dagen van tevoren, in kennis te stellen op de wijze door de regering bepaald, van de geplande dopingcontroles zoals bedoeld onder 1° en de erkende controleartsen, erkende kinesitherapeuten en erkende verpleegkundigen die deze dopingcontroles zullen uitvoeren ;" ;

2° een 6° wordt toegevoegd, dat luidt als volgt :

"6° de regering, ten laatste vier dagen na de controles uitgevoerd zoals bedoeld in artikel 26, § 2, in kennis te stellen, op de wijze door de regering bepaald, van de sportmanifestaties en voorbereidingen tijdens de welke dopingcontroles werden uitgevoerd, van de dopingcontroles zelf, van de erkende

controleartsen, de erkende kinesitherapeuten en de erkende verpleegkundigen die de dopingcontroles uitvoerden en van de erkende controlelaboratoria die de monsters, genomen tijdens de dopingcontrole zoals bedoeld in artikel 26, § 2, zullen analyseren."

Artikel 22

In de titel van afdeling III van hoofdstuk II van titel V worden de woorden "controleartsen en controlelaboratoria" vervangen door de woorden "controleartsen, kinesitherapeuten en verpleegkundigen bevoegd voor controle en controlelaboratoria".

Artikel 23

Artikel 28 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet 20 december 1996, wordt vervangen door wat volgt :

" Artikel 28

§ 1. Onverminderd de bevoegdheden van de officieren van gerechtelijke politie kunnen de erkende controleartsen, de erkende kinesitherapeuten en de erkende verpleegkundigen, aangewezen volgens de bepalingen van artikel 26, in zoverre de wettelijke bepalingen inzake hun beroepsuitoefening het toelaten en met het oog op de uitvoering van een dopingcontrole :

- 1° alle inlichtingen inwinnen en elk onderzoek instellen die zij voor de dopingcontrole nodig achten ;
- 2° toezicht uitoefenen over de kledij, de sportuitrusting en de bagage van de sportbeoefenaar en van de begeleider ;
- 3° monsters nemen van lichaamsvochten, hoofdhaar en slijmvlies van de sportbeoefenaar ;
- 4° monsters nemen van de drank, van het voedsel en van substanties in het bezit van de sportbeoefenaar of van de begeleider ;
- 5° de in 3° en sub 4° bedoelde monsters voor analyse bezorgen aan het erkende controlelaboratorium ;

6° inzage en afschrift nemen van alle documenten die vereist zijn voor het vervullen van de bij dit decreet bepaalde opdracht.

§ 2. De erkende controleartsen, de erkende kinesitherapeuten en de erkende verpleegkundigen hebben toegang tot alle lokalen en plaatsen waar sportmanifestaties of voorbereidingen georganiseerd worden en tot de kleedkamers.

§ 3. Indien de erkende controleartsen, de erkende kinesitherapeuten en de erkende verpleegkundigen redenen hebben om te geloven in het bestaan van dopingpraktijken kunnen zij binnentreden in de bewoonde lokalen met voorafgaande machtiging van de onderzoeksrechter. De bezoeken in de bewoonde lokalen moeten tussen 5 en 21 uur en door minstens twee controleartsen gezamenlijk gebeuren.

§ 4. De erkende controleartsen, de erkende kinesitherapeuten en de erkende verpleegkundigen kunnen bij de uitoefening van hun opdracht de bijstand van de federale of lokale politie vorderen.

§ 5. De erkende controleartsen, de erkende kinesitherapeuten en de erkende verpleegkundigen leggen hun bevindingen vast in een proces-verbaal, volgens de voorwaarden bepaald door de regering, dat binnen zeven dagen aan de regering wordt gezonden. De regering stuurt hiervan, binnen veertien dagen na de dopingcontrole, een voor éénsluitend verklaard afschrift aan de procureur des Konings, aan de betrokken sportbeoefenaar, aan de sportvereniging waartoe hij behoort, in voorkomend geval aan het controlecomité en in voorkomend geval aan de door de regering erkende internationale organisatie ter bestrijding van doping wanneer de betreffende dopingcontrole werd uitgevoerd op initiatief van deze internationale organisatie. Voorzover het proces-verbaal enkel betrekking heeft op de monsternamen bij de sportbeoefenaar en de erkende controlearts geen bevindingen doet ten aanzien van andere personen dan de sportbeoefenaar, is de regering niet verplicht een voor éénsluitend verklaard afschrift te bezorgen aan de procureur des Konings.

§ 6. De regering bepaalt de wijze en de voorwaarden van monsterneming, genoemd in § 1, 3° en 4°, en de inrichting en de werking van de erkende controlelaboratoria.

§ 7. Indien de sportbeoefenaar een wettige reden voor weigering van de monsterneming van bloed aanvoert, beoordeelt de controlearts het ingeroepen motief. De inhoud van de wettige reden mag

door de controlearts niet worden onthuld als ze door het medisch geheim wordt gedekt."

Artikel 24

Aan artikel 29 van hetzelfde decreet wordt een § 3 toegevoegd, die luidt als volgt :

"§ 3. Met het oog op de opvolging van de individuele dossiers en met het oog op het aanmaken van statistische gegevens kunnen persoonsgegevens die aan de regering of haar administratie worden verstrekt of die zij bekomen in het kader van de wetgeving en reglementering inzake medisch verantwoorde sportbeoefening, door de administratie van de regering worden geregistreerd en bijgehouden in een databank. Hierbij houdt de administratie rekening met de verplichtingen opgelegd door de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens.

De regering kan bepalen hoelang de in het eerste lid bedoelde gegevens worden bijgehouden. Hierbij houdt de regering rekening met de doelstelling van de databank. De regering voorziet de nodige veiligheidsmaatregelen bij het beheer van de databank ".

Artikel 25

In artikel 30 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in 1° worden na de woorden "voorwaarden inzake leeftijdsgrenzen" de woorden "en opleiding" toegevoegd ;

2° er wordt een 4° en 5°, toegevoegd, die luiden als volgt :

"4° de overtreding van artikel 20bis door de sportbeoefenaar die deelneemt aan een sportmanifestatie zonder te voldoen aan de voorwaarden inzake preventief gezondheidsonderzoek ;

5° de overtreding van artikel 22bis door de sportbeoefenaar die deelneemt aan een sportmanifestatie zonder te voldoen aan de voorwaarden inzake risicovechtporten of

die deelneemt aan een sportmanifestatie inzake een risicovechtport die overeenkomstig artikel 22bis door de regering werd verboden."

Artikel 26

In artikel 32 van hetzelfde decreet worden § 2 en § 3 vervangen door wat volgt :

"§ 2. De sportbeoefenaar wordt ten minste 14 dagen voor de zitting per aangetekend schrijven opgeroepen om te verschijnen op de plaats, de dag en het uur die door de voorzitter worden bepaald.

Indien de sportbeoefenaar minderjarig, doch ten minste vijftien jaar oud is, wordt hij samen met zijn ouders, voogden of degenen die de minderjarige in hun bewaring hebben, ten minste 14 dagen voor de zitting per aangetekend schrijven opgeroepen om te verschijnen op de plaats, de dag en het uur die door de voorzitter worden bepaald.

Indien de minderjarige sportbeoefenaar geen vijftien jaar oud is, worden enkel de ouders, voogden of degenen die de minderjarige in hun bewaring hebben, ten minste 14 dagen voor de zitting per aangetekend schrijven opgeroepen om te verschijnen op de plaats, de dag en het uur die door de voorzitter worden bepaald.

De minderjarige sportbeoefenaar die geen vijftien jaar oud is, wordt in kennis gesteld van de zitting en heeft het recht gehoord te worden op eigen verzoek.

§ 3. De oproepingsbrief vermeldt de overtredingen waarvoor de sportbeoefenaar, en in voorkomend geval zijn ouders, voogden of degenen die de minderjarige sportbeoefenaar in hun bewaring hebben, zich moeten verantwoorden en de plaats waar hij, zijn advocaat of zijn arts, en in voorkomend geval zijn ouders, voogden of degenen die de minderjarige sportbeoefenaar in hun bewaring hebben, het dossier kunnen inzien en er afschrift van kunnen nemen."

Artikel 27

Artikel 33 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

" Artikel 33

§ 1. De zittingen van de disciplinaire commissie zijn openbaar, tenzij de openbaarheid een gevaar oplevert voor de openbare orde of de goede zeden. Op verzoek van de sportbeoefenaar, en indien het een minderjarige sportbeoefenaar betreft op verzoek van zijn ouders, voogden of degenen die hem in hun bewaring hebben, kan de disciplinaire commissie beslissen de zitting achter gesloten deuren te laten verlopen.

§ 2. De behandeling verloopt op tegenspraak. Indien de sportbeoefenaar, en in voorkomend geval zijn ouders, voogden of degenen die de minderjarige sportbeoefenaar in hun bewaring hebben, niet verschijnen op de dag en het uur, bepaald in de oproepingsbrief, wordt de zaak bij verstek behandeld.

§ 3. De sportbeoefenaar en in voorkomend geval zijn ouders, voogden of degenen die de minderjarige sportbeoefenaar in hun bewaring hebben, hebben het recht :

- 1° zich te laten bijstaan door een advocaat of arts van zijn keuze ;
- 2° indien de disciplinaire commissie het toestaat, zich te laten vertegenwoordigen door een advocaat of arts van zijn keuze ;
- 3° zich te laten bijstaan door een tolk, indien hij de Nederlandse taal niet verstaat of niet spreekt.

§ 4. De behandeling verloopt in de volgende orde :

- 1° de voorzitter zet de zaak uiteen ;
- 2° de sportbeoefenaar, en ingeval de sportbeoefenaar minderjarig is, zijn ouders, voogden of degenen die de minderjarige sportbeoefenaar in hun bewaring hebben overeenkomstig artikel 32, worden gehoord en hebben het recht aanvullende onderzoeksmaatregelen, onder meer het horen van getuigen en deskundigen, te vragen ;
- 3° de vertegenwoordiger van de bevoegde administratie van de Vlaamse regering, aangewezen door het leidend personeelslid van deze administratie, wordt op zijn verzoek gehoord ;
- 4° de disciplinaire commissie beveelt, als daartoe grond bestaat, een aanvullend onderzoek of het horen van getuigen ;

5° de sportbeoefenaar, en in voorkomend geval zijn ouders, voogden of degenen die de minderjarige sportbeoefenaar in hun bewaring hebben, dragen hun middelen van verdediging voor ;

6° de voorzitter verklaart de debatten voor gesloten.".

Artikel 28

In artikel 34 van hetzelfde decreet worden § 2 en § 3 vervangen door wat volgt :

"§ 2. De beslissing moet met redenen zijn omkleed. Ze wordt onmiddellijk uitgesproken of uiterlijk op een zitting die wordt vastgesteld binnen 14 dagen die volgen op de zitting waarop de debatten voor gesloten zijn verklaard. Een afschrift van de beslissing wordt binnen zeven dagen per aangetekend schrijven aan de sportbeoefenaar, en in voorkomend geval aan de ouders, de voogden of degenen die de minderjarige sportbeoefenaar in hun bewaring hebben, toegestuurd.

§ 3. Indien de beslissing bij verstek wordt genomen, wordt ze binnen zeven dagen per aangetekend schrijven aan de sportbeoefenaar, en in voorkomend geval aan de ouders, de voogden of degenen die de minderjarige sportbeoefenaar in hun bewaring hebben, meegedeeld.".

Artikel 29

In artikel 35 van hetzelfde decreet worden § 1 en § 3 vervangen door wat volgt :

"§ 1. Tegen een beslissing die bij verstek is genomen, kan de sportbeoefenaar, of in voorkomend geval de ouders, de voogden of degenen die de minderjarige sportbeoefenaar in hun bewaring hebben, verzet aantekenen per aangetekend schrijven, gericht aan de voorzitter van de disciplinaire commissie.

Om ontvankelijk te zijn, moet het verzet worden aangetekend binnen 14 dagen na de dag van de verzending van het in artikel 34, § 3, bedoelde aangetekend schrijven."

"§ 3. Het verzet wordt als ongedaan beschouwd indien de sportbeoefenaar, en in voorkomend geval de ouders, de voogden of degenen die de minderja-

rige sportbeoefenaar in hun bewaring hebben, die verzet aantekenden, niet verschijnen.

In dat geval kan tegen de beslissing, op het verzet gewezen, alleen hoger beroep worden aangetekend."

Artikel 30

Artikel 36 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

" Artikel 36

De in artikel 18 bedoelde disciplinaire raad neemt kennis van het hoger beroep dat door de sportbeoefenaar, of in voorkomend geval door de ouders, de voogden of degenen die de minderjarige sportbeoefenaar in hun bewaring hebben, wordt ingesteld tegen de beslissingen die krachtens de artikelen 34 en 35 door de disciplinaire commissie zijn genomen."

Artikel 31

In artikel 40 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° § 1 wordt vervangen door wat volgt :

"§ 1. In geval van de in artikel 30, 1°, 2°, 4° en 5°, bedoelde overtredingen kan de disciplinaire commissie of de disciplinaire raad in hoger beroep beslissen de sportbeoefenaar een verbod op te leggen om aan enige sportmanifestatie en georganiseerde voorbereiding deel te nemen voor een termijn van minstens één maand en hoogstens drie maanden, en een administratieve geldboete op te leggen, of één van deze disciplinaire maatregelen alleen.

In geval van de in artikel 30, 3°, bedoelde overtreding kan de disciplinaire commissie of de disciplinaire raad in hoger beroep beslissen de sportbeoefenaar een verbod op te leggen om aan enige sportmanifestatie en georganiseerde voorbereiding deel te nemen voor een termijn van minstens drie maanden en hoogstens twee jaar, en bijkomend een administratieve geldboete op te leggen.

Het bedrag van de eventuele opgelegde administratieve geldboete wordt door de disciplinaire commissie of de disciplinaire raad in hoger beroep soeverein bepaald, rekening houdend met de ernst van de feiten. Het kan evenwel niet meer bedragen dan 25.000 euro.

Bovendien beslissen de disciplinaire commissie en de disciplinaire raad welk gedeelte van de kosten voor de controles, bedoeld in de artikelen 25 en 26, en van de kosten verbonden aan de procedure, bedoeld in de artikelen 32 en 38, ten laste van de sportbeoefenaar worden gelegd.

Als de sportbeoefenaar wordt vrijgesproken door de disciplinaire commissie of de disciplinaire raad ingevolge het negatieve resultaat van de tweede analyse leggen de disciplinaire commissie en de disciplinaire raad de analysekosten van de tweede analyse ten laste van de instantie die de dopingcontrole heeft bevolen" ;

2° in § 4, eerste lid, worden de woorden "voor een gedeelte" vervangen door de woorden "voor een gedeelte of volledig" ;

3° een § 5 en § 6 worden toegevoegd, die luiden als volgt :

"§ 5. De sportverenigingen, die onderworpen zijn aan statutaire, reglementaire of contractuele bepalingen van een plaatselijke, Vlaamse of nationale sportfederatie en waarbij de gesanctioneerde sportbeoefenaar aangesloten is, delen de aan de sportbeoefenaar opgelegde disciplinaire sanctie binnen 30 werkdagen na kennisgeving door de regering mede aan de internationale sportvereniging waartoe zij behoren.

§ 6. Ambtenaren die daartoe opdracht hebben van de regering, zien toe op de tenuitvoerlegging van de disciplinaire maatregelen, opgelegd door de disciplinaire commissie of de disciplinaire raad of door de disciplinaire organen van de sportvereniging waarvan de interne tuchtregeling door de regering werd erkend en die de bevoegdheid hebben disciplinaire maatregelen uit te spreken, op de wijze door de regering bepaald.

De disciplinaire schorsingen worden bekendgemaakt op de hiertoe door de regering gepubliceerde website en via de officieel door de sportfederaties opgerichte communicatiekanalen. Deze bekendmaking omvat naam, voornaam en geboortedatum van de sportbeoefenaar, begin en einde van de schorsingsperiode en de sport-

discipline waarin de overtreding werd vastgesteld.

Indien de in het eerste lid genoemde ambtenaar vaststelt dat de sportbeoefenaar het opgelegde verbod om voor een bepaalde termijn aan enige sportmanifestatie en georganiseerde voorbereiding deel te nemen, niet naleeft, wordt dit ter kennis gebracht aan de voorzitter van de disciplinaire commissie. De disciplinaire commissie of de disciplinaire raad in hoger beroep kan dan beslissen dat de termijnen van het eerder opgelegde verbod worden verdubbeld. Bovendien beslissen de disciplinaire commissie en de disciplinaire raad in hoger beroep welk gedeelte van de kosten verbonden aan deze procedure voor de disciplinaire commissie en de disciplinaire raad, ten laste van de sportbeoefenaar wordt gelegd.

De artikelen 32 tot en met 39 zijn van overeenkomstige toepassing op de in het vorige lid bedoelde procedures."

Artikel 32

In artikel 41 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 20 december 1996, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° § 2, tweede lid, 3°, wordt vervangen door wat volgt :

"3° dat degene die een overtreding ten laste wordt gelegd minstens :

- a) schriftelijk en persoonlijk op de hoogte wordt gesteld van de hem ten laste gelegde feiten ;
- b) het recht heeft om, eventueel in tegenwoordigheid van of vertegenwoordigd door zijn advocaat of arts, alle stukken van het dossier in te zien ;
- c) het recht heeft om zich te laten bijstaan door een advocaat of arts van zijn keuze ;
- d) het recht heeft om, indien het disciplinaire orgaan het toestaat, zich te laten vertegenwoordigen door een advocaat of arts van zijn keuze ;

e) zich te laten bijstaan door een tolk, indien hij de Nederlandse taal niet verstaat of niet spreekt ;

f) het recht heeft om gehoord te worden, zijn middelen van verdediging voor te dragen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te vragen ;" ;

2° aan § 2 wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

"Op vraag van de sportvereniging kan de regering de erkenning van de interne tuchtregeling van de sportvereniging beperken tot de dopingpraktijken, bedoeld in artikel 30, 3°. Ten aanzien van de overige in artikel 30 bedoelde overtredingen blijven dan de disciplinaire commissie en de disciplinaire raad van de Vlaamse Gemeenschap bevoegd en blijft de tuchtregeling van de Vlaamse Gemeenschap van toepassing."

Artikel 33

In artikel 42 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 20 december 1996, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 2, 3°, worden de woorden "hoogstens drie maanden" vervangen door de woorden "hoogstens twaalf maanden" ;

2° § 4 wordt vervangen door wat volgt :

"§ 4. De regering kan aan elke sportvereniging die geen gevolg geeft aan de in § 1 bedoelde aanmaning en die, in strijd met de bepalingen van artikel 4, eerste lid, 1°, 2°, 3° en 4°, artikel 4, tweede lid, en de artikelen 5, 6, 7 en 8, nalaat concrete vorm en inhoud te geven aan de bepalingen van dit decreet, één of meerdere van de in § 2, 1°, 2° en 3°, bedoelde sancties opleggen."

Artikel 34

Artikel 43 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 43

Wordt gestraft met gevangenisstraf van zes maanden tot vijf jaar en met geldboete van tweehonderd

tot tweeduizend euro of met één van die straffen alleen :

- 1° hij die zich schuldig maakt aan het niet naleven of doen naleven van de voorwaarden inzake leeftijdsgrenzen en opleiding, genoemd in artikel 19 ;
- 2° hij die zich schuldig maakt aan het niet naleven of doen naleven van de voorwaarden inzake sportmedische keuring, genoemd in artikel 20 ;
- 3° hij die zich schuldig maakt aan een dopingpraktijk, zoals omschreven in artikel 2, 6°, a), b), c) of d), of aan een daarmee gelijkgestelde praktijk, zoals omschreven in artikel 21, § 2, 1°, 2° of 3° ;
- 4° hij die zich schuldig maakt aan het niet naleven of doen naleven van de voorwaarden inzake preventief gezondheidsonderzoek, genoemd in artikel 20bis ;
- 5° hij die zich schuldig maakt aan het niet naleven of doen naleven van de voorwaarden inzake risicovechtsporten, genoemd in artikel 22bis, of die risicovechtsporten organiseert die verboden werden overeenkomstig artikel 22bis ;
- 6° hij die zich schuldig maakt aan het niet naleven of doen naleven van het aan de sportbeoefenaar opgelegde verbod om voor een bepaalde termijn aan enige sportmanifestatie en georganiseerde voorbereiding deel te nemen."

Artikel 35

De volgende bepalingen worden opgeheven :

- 1° het decreet van 19 april 1995 houdende vaststelling van de voorwaarden inzake de opleiding voor de wielersport ;
- 2° artikel 1ter van de wet van 15 juli 1960 tot zedelijke bescherming van de jeugd, ingevoegd bij de wet van 29 november 1984, en artikel 3bis van de wet van 15 juli 1960 tot zedelijke bescherming van de jeugd, ingevoegd bij de wet van 29 november 1984 en gewijzigd bij de wet van 26 juni 2000.

De besluiten genomen ter uitvoering van het voormelde decreet van 19 april 1995 blijven van kracht totdat zij door de Vlaamse regering worden opgeheven.

Artikel 36

Dit decreet treedt in werking de tiende dag na bekendmaking in het Belgisch Staatsblad, met uitzondering van artikel 35, eerste lid, 2°, dat in werking treedt op een door de Vlaamse regering vast te stellen datum.

Brussel, 19 september 2003.

De minister-president van de Vlaamse regering,

Bart SOMERS

De Vlaamse minister van Wonen, Media en Sport,

Marino KEULEN
